

ข่าวพันธกิจสำหรับผู้ใหญ่
สำนักงานภาคอเมริกาใต้

ไตรมาสที่ 3

กรกฎาคม – สิงหาคม – กันยายน 2022

สารบัญ

	หน้า
ประเทศโบลีเวีย	
1 พระคริสต์ทรงฟื้นฟูชีวิตคู่ / 2 กรกฎาคม 2022	3
2 การอัศจรรย์ขณะเกิดโรคระบาด / 9 กรกฎาคม 2022	5
3 เสียงเพลงในใจของฉัน / 16 กรกฎาคม 2022	7
4 พระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุม / 23 กรกฎาคม 2022	9
ประเทศบราซิล	
5 ก้อนหินที่สวดยงาม / 30 กรกฎาคม 2022	11
6 การอธิษฐานสำหรับโบสถ์หลังใหม่ / 6 สิงหาคม 2022	14
7 การยื่นคำขาดเรื่องวันสะบาโต / 13 สิงหาคม 2022	16
8 โบสถ์ใต้ต้นไม้ม่วง / 20 สิงหาคม 2022	18
9 จากนักวิจารณ์สู่การเป็นสาวก / 27 สิงหาคม 2022	21
10 ใส่ชุดว่ายน้ำในโบสถ์ / 3 กันยายน 2022	23
11 การค้นหาความจริง / 10 กันยายน 2022	25
12 การฟังฟังในพระเจ้าเท่านั้น / 17 กันยายน 2022	27
13 การถวายเกียรติแด่พระเจ้าแห่งวันสะบาโต / 24 กันยายน 2022	29

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตวันที่ 2 กรกฎาคม 2022

พระคริสต์ทรงฟื้นฟูชีวิตคู่

เล่าโดย อะนาเบล...ประเทศ โบลิเวีย

อะนาเบล รู้สึกหม่นหมอง และว่าวุ่นใจจนน้ำตาไหลออกมา หล่อนออกจากบ้านเดินไปตามถนนในเมือง “โคซาแบмба” ประเทศโบลิเวีย เพราะชีวิตคู่ของหล่อนกำลังจะล่มสลาย หล่อนและสามีมีความขัดแย้งกันหลายเรื่องไม่หยุดหย่อน วันนี้อะนาเบลรู้สึกว่าหล่อนไม่สามารถอดทนต่อไปอีกแล้ว มีทางเดียวต้องแยกทางกันเดิน แต่ที่หล่อนยังไม่อยากตัดสินใจเช่นนี้ เพราะการหย่าร้างจะมีผลกระทบกับลูกสาวทั้งสองของเธอและหล่อนเป็นอย่างยิ่ง

ขณะเดินไปตามถนน อย่างไม่มีจุดหมาย อะนาเบล นึกขึ้นได้ว่า เพื่อนคนหนึ่งบอกหล่อนเมื่อวันก่อนว่า “โบสถ์เซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส” กำลังจัดรายการ “การเยียวยาด้านจิตวิญญาณ” ครอบครัวยุติของหล่อนไปนมัสการที่โบสถ์อีกแห่งหนึ่ง แต่ในช่วงเวลานี้อะนาเบล กำลังต้องการความช่วยเหลือ หล่อนจึงตัดสินใจเดินไปยังโบสถ์แอ๊ดเวนตีสท้องถิ่นซึ่งอยู่ไม่ไกลจากจุดที่หล่อนกำลังเดินอยู่ ที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีสศิษยาภิบาลรับฟังเรื่องคับแค้นใจของ “อะนาเบล” อย่างอดทน อะนาเบลเล่าเรื่องชีวิตของหล่อนด้วยน้ำตานองหน้า และมีความท้อใจสุดๆ หล่อนเล่าถึงความผิดหวังในการใช้ชีวิตคู่ หล่อนต้องเผชิญกับปัญหาหลายอย่างในครอบครัว...เมื่ออะนาเบล เล่าจบ ศิษยาภิบาลได้เสนอจะอธิษฐานเพื่อหล่อน และครอบครัว ศิษยาภิบาลกล่าวว่า “มีพระเยซูองค์เดียวเท่านั้นที่สามารถช่วยชีวิตการแต่งงานของคุณทั้งสองได้”

เมื่อศิษยาภิบาลอธิษฐานเสร็จ เขาสัญญากับ “อะนาเบล” ว่า “วันพรุ่งนี้บ่ายผมจะไปเยี่ยมที่บ้านของคุณ” ในวันถัดมา ศิษยาภิบาลได้ไปที่บ้านของ อะนาเบล ศิษยาภิบาลได้ขอให้สามีของ อะนาเบล และลูกสาวทั้งสองของพวกเขาอยู่ฟัง “การให้คำปรึกษา” ด้วย ซึ่งสามี และลูกสาวทั้งสองตอบตกลง เป็นอันว่าทั้งครอบครัวอยู่ร่วมกันในช่วงเวลาการให้คำปรึกษา ซึ่งศิษยาภิบาลได้เริ่มต้นการให้คำปรึกษาด้วยการขอให้ อะนาเบล เป็นผู้อธิษฐาน...อะนาเบลอธิษฐานว่า “พระบิดาที่รัก โปรดนำการเปลี่ยนแปลงมาสู่บ้านของพวกเราด้วย” ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน”.

ศิษยาภิบาลเริ่มให้คำปรึกษาด้วยการใช้คำสอนจากข้อพระคัมภีร์เป็นหลัก ซึ่งเขาได้ขอให้ทั้ง อะนาเบล และสามีผลัดกันอ่านข้อพระคัมภีร์ที่เขาบอก ระหว่างชั่วโมงการให้คำปรึกษา น้ำตาแห่งความขมขื่นของอะนาเบลไหลออกมาเป็นบางครั้ง หล่อนรู้สึกว่าหล่อนไม่มีพลังใดๆจะอดทนต่อไป.. แต่ก่อนอื่น อะนาเบล ทราบว่า หล่อนควรมอบถวายจิตใจให้กับพระเจ้าอย่างหมดสิ้น แต่เมื่อหล่อนนึกถึงคำพูดรุนแรงของสามี ทำให้เกิดเจ็บแปล็บขึ้นมาในดวงจิต หล่อนรู้สึกเหมือนว่ามันเป็นสถานการณ์ที่เป็นไป

ไม่ได้ ที่ชีวิตการสมรสของหล่อน และสามีจะได้รับการเยียวยา การศึกษาพระคัมภีร์ครั้งที่สาม ในวันอังคารของสัปดาห์ต่อมา อะนาเบลเลถูกขอให้อธิษฐานก่อนรับคำปรึกษา หล่อนได้อธิษฐานด้วยถ้อยคำเหมือนครั้งก่อนว่า “พระบิดาที่รัก โปรดนำการเปลี่ยนแปลงมาสู่บ้านของเราด้วย...ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน”.

วันหนึ่งเมื่อชั่วโมงแห่งการให้คำปรึกษาจบลง ลูกสาวคนโตของกลุ่มสมรส บอกว่า “หนูต้องการถวายชีวิตให้พระเจ้าด้วยการรับบัพติศมา” ศิษยาภิบาลถือโอกาสกล่าวเชิญชวนทั้งครอบครัวให้ไปนมัสการที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีส และในวันสะบาโตต่อมาทั้งครอบครัวได้ไปนมัสการที่โบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ทั้งลูกสาวคนโต และคนรองได้เข้าร่วมกิจกรรมของ “พาธ ไฟเตอร์” และต่อมาอีกสองเดือนลูกสาวคนโตได้รับบัพติศมาตามที่ได้ตั้งใจไว้

และแล้วโรค “โควิด 19” ได้ระบาดไปทั่ว รัฐบาลได้วางมาตรการควบคุมอย่างเข้มงวดหลายประการเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรค หนึ่งในนั้นคือการสั่งให้ปิดโบสถ์ไปช่วงเวลาหนึ่ง...อย่างไรก็ดีช่วงนมัสการ “ออนไลน์” ที่บ้าน ทั้งสามี และอะนาเบลเลได้เปลี่ยนแปลงตัวเองหลายอย่าง พระคริสต์ได้ทรงอวยพระพรให้ครอบครัวของพวกเขาอย่างมาก...สิบเอ็ดเดือนหลังจากที่ อะนาเบลเล รู้สึกท้อใจสุดๆ จนออกจากบ้าน และเดินไปตามถนนอย่างไม่มีจุดหมาย.. และได้ไปพบศิษยาภิบาลโบสถ์แอ๊ดเวนตีส...พระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์ในครอบครัวของอะนาเบลเล เมื่อปลายปี 2021 ที่ผ่านมา ทั้งสามี และอะนาเบลเล รวมทั้งลูกสาวคนเล็กได้รับบัพติศมาพร้อมกันในโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส

พระเจ้าได้ทรงไถ่ครอบครัวของอะนาเบลเลให้กลับคืนมา อะนาเบลเลกล่าวเป็นพยานขอบพระคุณสรรเสริญ พระนามของพระเจ้าสำหรับความรัก และพระเมตตาของพระองค์ อะนาเบลเลต้องการจะหนุนใจครอบครัวอื่นๆ ให้พึงวางใจในพระเจ้าผ่านการอธิษฐานเช่นกัน หล่อนกล่าวสรุปว่า “ไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้สำหรับพระองค์”...“จงยกพระเจ้าขึ้นเป็นหนึ่ง และดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระองค์ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ และพระองค์ทรงเป็นที่พำนักอันปลอดภัยสำหรับทุกครอบครัวของผู้ที่ไว้วางใจในพระองค์”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะนำไปช่วยเปิดโบสถ์แห่งใหม่ ในเมืองอันเป็นบ้านเกิดของ “อะนาเบลเล” คือเมือง “โคซาแบมบา”, ประเทศโบลิเวีย... ขอขอบคุณพี่น้องในองค์พระเยซูทุกท่านที่กำลังวางแผนจะถวายให้กับพันธกิจของพระเจ้าในประเทศโบลิเวีย ในวันสะบาโตที่ 24 กันยายนนี้ ซึ่งจะช่วยให้ครอบครัวอื่นๆ ได้พบกับการเยียวยาฝ่ายจิตวิญญาณ และได้รับการฟื้นฟูชีวิตครอบครัวขึ้นใหม่..ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน.. ในนามพระคริสต์เจ้า...อาเมน.

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตวันที่ 9 กรกฎาคม 2022

การอัศจรรย์ขณะเกิดโรคระบาด

เล่าโดย กิลเลอร์โม...ประเทศโบลิเวีย

ในช่วงการระบาดหนักของโควิด 19 ประเทศโบลิเวียได้ทำการปิดประเทศ และปิดโบสถ์ โดยให้สมาชิกและผู้สนใจรับฟังรายการวันสะบาโต และเรื่องเทศน์ทาง “ออนไลน์” แทนเมืองใหญ่อันอับสองของโบลิเวีย คือเมือง “เอล อัลโต” ผู้เชื่อรวมตัวกัน และนมัสการเป็นกลุ่มเล็กหลาย กลุ่มตามบ้านเรือนของผู้เชื่อคนใดคนหนึ่ง กลุ่มเล็กที่นมัสการในบ้านของกิลเลอร์โม ร่วมกันอธิษฐานอย่างรื้อรรน เพื่อกลุ่มเล็กกลุ่มอื่นๆ ขอให้ผู้เชื่อทุกคนไม่ทอดอย และให้ทุกคนรอดปลอดภัยจากโรคระบาด

วันหนึ่งขณะที่ “กิลเลอร์โม” กำลังอธิษฐาน ความคิดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นในสมองของเขา เขาเอ่ยปากกับเหล่าพี่น้องผู้เชื่อ “ทำไมเราไม่เดินทางจากตัวเมือง เพื่อไปร่วมนมัสการกันที่นอกเมือง ในเขตพื้นที่ที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น โดยหาบ้านเช่าที่ห่างไกลจากคนอื่น หรือจัดทำสถานที่นมัสการแบบง่ายๆขึ้นเอง” สมาชิกร่วมกันอธิษฐานเพื่อแผนการดังกล่าว กิลเลอร์โม และสมาชิกอีกสองคนในกลุ่มได้เดินทางไปสำรวจพื้นที่ ในที่สุด พวกเขาเลือกทำเลเชิงเขา ซึ่งผู้คนอาศัยอยู่ในแถบนั้นเป็นชาวพื้นเมือง และใช้ “ภาษาไอมารา” ในการพูดกัน กิลเลอร์โม เช่าโรงนาเก่าแห่งหนึ่ง และวางแผนปรับปรุงทำเป็นสถานที่นมัสการ หลังจากทำการปรับปรุงเพื่อใช้เป็นสถานที่นมัสการ...สะบาโตแรก มีผู้ชายเพียง 8 คนร่วมนมัสการพวกเขาไม่ทอดอย โดยได้ร่วมกันอธิษฐานทั้งในสถานที่นมัสการ และที่บ้านมากขึ้น พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน ในแต่ละวันสะบาโตมีผู้ร่วมนมัสการมากขึ้นตามลำดับ หลังจากสามเดือนแรก กลุ่มนมัสการที่เชิงเขา (ที่ยอดเขามีหิมะปกคลุมตลอดปี) แห่งนี้ มีผู้มานมัสการเพิ่มขึ้น จนปัจจุบัน มีผู้มานมัสการบางสะบาโตถึง 100 คน โดยนับรวมสมาชิกโบสถ์ “อีแวนเจลิคัล” และสมาชิกโบสถ์อื่นๆด้วย ที่มาร่วมรับพระพรในบางวันสะบาโต

แม้อากาศจะหนาว ฝนจะตก และอยู่ห่างไกลจากตัวเมืองถึงสองกิโลเมตรเศษ แต่ไม่ได้ทำให้พวกเขาหวั่น และเตี้ยๆ เกิดความเหนื่อยล้า ที่ต้องเดินเท้าจากตัวเมือง โดยเฉพาะช่วงสุดท้ายต้องเดินเท้าไต่ระดับสูงชัน ขณะที่กำลังเดินพวกเขามักจะพูดกันว่า “ให้เราพากันเดิน พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเรา” ผู้ร่วมนมัสการ ร่วมกันอธิษฐานอย่างรื้อรรน และอุทิศถวายตัว ณ ที่นมัสการแห่งใหม่ และขณะอยู่ที่บ้านพวกเขานัดวันกันอดอาหาร และอธิษฐานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการฟื้นฟู และพันธกิจการประกาศหลักข้อเชื่อของชาวแอ็ดเวนตีส

การนมัสการ ณ ที่ประชุมเชิงเขาทุกวันสะบาโต พวกเขาได้รับพระพรแห่งการหนุนใจอย่างมาก ผู้เชื่อพากันแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้น แม้บางคนจะต้องต่อสู้ดิ้นรน เพราะถูกยกเลิกการทำงาน

และบางคนก็เจ็บป่วย และมีโรคประจำตัว พวกเขาจะออกจากสถานที่นั้สการด้วยความซาบซึ้งในความรัก และพระกรุณาคุณจนน้ำตาไหลซึมออกมา พร้อมกันนั้นพวกเขามีความเชื่อมากขึ้น ทุกคนตระหนักว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย และทรงควบคุมสถานการณ์ต่างๆ และพระองค์ได้ทรงทำการอัศจรรย์ในชีวิตของพวกเขา พวกเขาได้กล่าวหนุนใจซึ่งกันและกัน ด้วยพระธรรม ฟิลิปปี 4:19 ซึ่งกล่าวว่า “พระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานทุกสิ่งที่เป็นแก่พวกท่าน จากทรัพย์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์ในพระเยซูคริสต์”

ขณะชาวโลกทั้งใบได้เคลื่อนไหวซ้าลงในช่วงเกิดโรคระบาด แต่การประกาศข่าวประเสริฐนั้รันดร์จะต้องไม่ซ้าตามไปด้วย มีการอัศจรรย์เกิดขึ้น ณ สถานที่นั้สการเชิงเขาระหว่างที่เกิดโรคระบาด มี 13 คนได้ถวายชีวิตของพวกเขาผ่านพิธีบัพติศมา ปัจจุบันกลุ่มผู้สตั้ยซ้ือจากสถานที่นั้สการเชิงเขา มีมากกว่า 50 คน ที่มานั้สการเป็นประจำทุกวันสะบาโต แม้จะมีโรคระบาด พระกิตติคุณยังถูกเผยแพร่ออกไปใน “เอลอัลโต” เมืองใหญ่อันดับสองในโบลิเวีย แต่ในเมือง เอล อัลโต ยังไม่มีโบสถ์แอ็ดเวนตีสตั้งอยู่ เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้จะนำไปช่วยก่อสร้างอาคารโบสถ์ในระแวกเพื่อนบ้าน ขอขอบคุณที่นั้งในพระคริสต์ทุกท่าน ที่ได้วางแผนเพื่อถวายช่วยพันธุกิจของพระเจ้าในประเทศโบลิเวีย... ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อประจำวันสะบาโตวันที่ 16 กรกฎาคม 2022

เสียงเพลงในใจของฉัน

เล่าโดย กาเบรียลลา...ประเทศโบลีเวีย

นักร้องมีชื่อบางคนเป็นคนมีอารมณ์ชื่นชอบด้านดนตรีตั้งแต่ยังเป็นเด็ก แต่สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับ “กาเบรียลลา” กาเบรียลลา เติบโตขึ้นในเมือง “ลา ปาซ” ประเทศโบลีเวีย ขณะที่ยังเป็นเด็กเธอเป็นผู้มีความเชื่อเข้มแข็งในพระเยซูนับแต่เป็นเด็กมา คุณแม่ของเธอสอนเธอเกี่ยวกับความรักอันหาที่เปรียบไม่ได้ของพระเยซู เมื่อ กาเบรียลลาเติบโตขึ้น เธอได้เรียนรู้เรื่อง “พระบัญญัติสิบประการ” ซึ่งรวมถึงพระบัญญัติข้อที่ห้าด้วยเรื่องวันที่เจ็ดของสัปดาห์เป็นวันสะบาโต เป็นวันบริสุทธิ์ ที่สะท้อนพระลักษณะแห่งความรักของพระเจ้า เมื่อ กาเบรียลลา อายุได้ 9 ขวบเธอเข้าใจความสำคัญของ เงินสิบลดหนึ่ง และเงินถวาย และเธอได้ถวายชีวิตจิตใจของเธอให้กับพระเจ้า โดยเข้าสู่พิธีบัพติศมา

แต่เมื่อหลายปีผ่านไป เธอได้เรียนรู้เรื่องความชื่นชมยินดี และความรื่นเริงของโลก และประตูสู่ความสุขใจจากเสียงเพลง และเสียงดนตรีกาเบรียลลา ชอบร้องเพลงเพื่อความสนุกสนานในช่วงโรงเรียนหยุด ต่อมาเธอถูกเชิญให้เข้าร่วมกับกลุ่มนักร้อง และนักดนตรี ซึ่งทำให้มีความยินดีมาก จนทำให้เธอคิดว่าเมื่อเธอเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เธอจะเลือกอาชีพการเป็นนักร้อง เมื่อกาเบรียลลาอายุได้ 19 ปี เธอแน่ใจว่า “การเป็นนักร้อง” จะเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับเธอที่สุด เพราะการร้องเพลงเป็นชีวิตจิตใจของเธอ”

ขณะที่กาเบรียลลา กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย กาเบรียลลาร้องเพลงกับกลุ่มนักร้องหลายกลุ่ม มีบางครั้งเธอถามตัวเองว่า สิ่งที่กำลังทำอยู่เป็นสิ่งถูกต้องหรือไม่... หรือว่าเธอกำลังเดินทางอยู่บนเส้นทางที่ผิดพลาด โดยเฉพาะตอนที่เธอได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ครั้งร้ายแรง และมีเพียงเธอคนเดียวที่ได้รับบาดเจ็บหนักกว่าเพื่อนๆ ต่อมา กาเบรียลลา เรียนสำเร็จได้รับปริญญาตรีด้านจิตวิทยา

หลังจากหายจากการบาดเจ็บ กาเบรียลลากับเพื่อนอีกบางคน ได้ร่วมกันตั้งกลุ่มนักร้อง-นักดนตรีขึ้นปรากฏว่าประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว วงดนตรีที่กาเบรียลลามีส่วนร่วมในการตั้งขึ้นจะรับร้องเพลง และเล่นดนตรีในงานอีเวนต์ต่างๆ กาเบรียลลา มีความชื่นชมยินดีในการร้องเพลง เธอได้ไปในงานเลี้ยงต่างๆ ได้ใช้เงินซื้อสิ่งของแบรนด์เนมหลายรายการอย่างฟุ่มเฟือย กาเบรียลลาบอกกับตัวเองว่า เธอชอบการร้องเพลง อีกทั้งมันเป็นงานที่ได้เงินดีมาก แต่วันใดที่เธอไม่ได้ออกไปร้องเพลง หรือไม่ได้ออกไปซื้อของ เธอรู้สึกว่างเปล่าภายใน ชีวิตดูเหมือนไม่มีความหมายใดๆ ในช่วงเวลาดังกล่าว กาเบรียลลาไม่ได้หยุดไปนมัสการที่โบสถ์เสียทีเดียว เธอทำตัวเป็นคริสเตียนในบางวันสะบาโตตอนเช้า แต่เธอจะกลับไปใช้ชีวิตของตัวเองหลังชั่วโมงเทศนา เมื่อโบสถ์เลิก !

เช้าวันสะบาโตหนึ่ง ขณะที่เธอนั่งฟังเพลงพิเศษที่เด็กวัยรุ่นคนหนึ่งร้องก่อนการเทศนา ความปรารถนาจากจิตใจของเธอได้ก่อรูปขึ้น...เธออยากร้องเพลงเพื่อพระเจ้า เธอคิดว่า “เธออยากร้องเพลงในโบสถ์.. คุณแม่ของฉันคงจะรู้สึกภาคภูมิใจมาก ที่ลูกสาวของคุณแม่ร้องเพลงในโบสถ์” หลังจากวันสะบาโตนั้น กาเบรียลลาไปนมัสการที่โบสถ์เป็นประจำ ไม่เพียงในชั่วโมงวันสะบาโต และชั่วโมงเทศนา แต่อยู่ต่อในตอนบ่ายสำหรับรายการต่างๆด้วย เธอเริ่มฟังเพลงของนักร้องแอ๊ดเวนต์ิสคนอื่นๆ ในไม่นานต่อมา กาเบรียลลา มีความรู้สึกว่าหล่อนต้องการเดินออกไปจากคนตรีทางโลก แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องยากเพราะ เธอต้องต่อสู้ดิ้นรนกับความปรารถนาตลอดมาว่า เธอต้องการจะเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงและแล้ว “ไวรัส โควิด 19” ได้ระบาดไปทั่ว งานอีเวนต์ และสถานบันเทิงต่างๆ ถูกสั่งให้ปิดตัวลงอย่างฉับพลัน เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้กาเบรียลลาไม่ต้องไปปรากฏตัวในงานเพื่อร้องเพลง กาเบรียลลารู้สึกผ่อนคลาย ที่สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส ทำให้เธอรู้สึกง่ายขึ้น ที่จะตัดเชือกที่ผูกมัดชีวิตเธอไว้กับสิ่งไม่มีความหมายฝ่ายจิตวิญญาณ

กาเบรียลลาได้กลายเป็นเพื่อนสนิทกับศิษยาภิบาล และเขาได้เชิญเธอให้ศึกษาพระคัมภีร์ ซึ่งเธอตอบรับด้วยความยินดี เมื่อศึกษาไปจนจบหลักข้อเชื่อ กาเบรียลลา ได้อุทิศถวายดวงใจของเธออีกครั้งหนึ่งผ่านพิธีบัพติศมา เธอรู้สึกว่าพระเจ้าทรงประทานโอกาสให้เธอครั้งใหม่ที่จะดำเนินชีวิตไปกับพระองค์ กาเบรียลลาได้รับบัพติศมาในเวลาไม่ถึงหนึ่งปี หลังจากการแพร่ระบาดของโควิด 19 ในการกล่าวคำพยานหลังจากการขึ้นจากน้ำ เธอได้ประกาศว่า “ทุกสิ่งที่มีเป็นของพระเจ้า!”

กาเบรียลลา อธิษฐานว่า “ข้าพระองค์ขอมอบชีวิตของข้าพระองค์แด่พระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นพรสวรรค์หรือตะลันต์ที่ข้าพระองค์มี ข้าพระองค์ขอมอบเพื่อถวายการรับใช้พระองค์” หลังพิธีบัพติศมา กาเบรียลลา ได้มีโอกาสร้องเพลงถวายพระสิริแด่พระเจ้าบ่อยขึ้น เมื่อเธอถูกขอกจากเหล่าผู้นำหรือสมาชิก หรือเมื่อโอกาสเปิดให้ นอกจากนี้กาเบรียลลาได้เริ่มถวายการรับใช้ด้วยการเปิดสัมมนา “ออนไลน์” ในหัวข้อ “จิตวิทยาและสอนพระคัมภีร์”.. ผ่านงานรับใช้ของกาเบรียลลาในเวลาไม่นาน มีผู้คนได้ตัดสินใจรับบัพติศมาในขณะที่โรคระบาดยังไม่หมดไป กาเบรียลลามีข่าวสารพิเศษสำหรับเยาวชน และคนหนุ่มสาว โดยเธอหวังว่าประสบการณ์ชีวิตของเธอจะทำให้เยาวชนคนหนุ่มสาวคิดได้ว่า พวกเขาอาจถูกทดลองให้เดินออกห่างจากเส้นทางที่นำไปสู่พระคริสต์ “โปรดอย่าเสียเวลาของคุณให้กับสิ่งที่อยู่ฝ่ายโลก...ทุกคนมีของประทาน และตะลันต์ ขอเพียงคุณค้นหามันให้พบ และใช้มันเพื่อถวายพระสิริแด่พระเจ้า”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามไตรมาสนี้ จะนำไปสร้างโบสถ์หลังใหม่ในเมือง “ลาปาซ” ซึ่งเป็นเมืองบ้านเกิดของ “กาเบรียลลา” ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน ที่ได้วางแผนจะถวายเงินเพื่อส่งเสริมงานของพระเจ้าในประเทศโบลิเวีย...ขอพระบิดาเจ้าทรงอวยพระพรให้ทุกท่าน.

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันประจำวันสะบาโตวันที่ 23 กรกฎาคม 2022

พระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุม

เล่าโดย เคิร์ท...ประเทศโบลิเวีย

แครอล มาหาเพื่อนชื่อ “เคิร์ท” พร้อมกับปัญหาหนัก กล่าวคือมีใครคนหนึ่งพยายามขโมยบ้านของ หล่อนใน “ตริเนแดด” ประเทศโบลิเวีย และหล่อนต้องการให้เคิร์ทช่วยหล่อนในเรื่องนี้ ปัญหาเริ่มต้นเมื่อแครอลย้ายจากประเทศโบลิเวีย ไปยังประเทศบราซิล เพื่อเรียนปริญญาโทด้าน “วิสัญญีวิทยา” (การวางยาชา และยาสลบ) แครอล และ เคิร์ท เคยทำงานด้วยกันที่ศูนย์การแพทย์ของมหาวิทยาลัย ที่ แครอล และสามีเคยเปิดคลินิกที่ตริเนแดด

เมื่อแครอล และสามีย้ายไปอยู่ประเทศบราซิล พวกเขาขอให้เพื่อนที่ไว้ใจได้คนหนึ่งเป็นคนดูแล บ้านซึ่งสร้างบนที่ดินแปลงหนึ่ง ที่เมืองตริเนแดด ที่ดินแปลงนั้นอยู่ในทำเลดี เพราะอยู่ห่างจากศูนย์กลางของตัวเมืองไม่กี่กิโลเมตร เพื่อนคนนั้นได้ย้ายครอบครัวไปอยู่ในบ้านของแครอล.. และต่อมาเขาได้ไลน์บอกแครอลว่า เขาสนใจจะซื้อบ้าน พร้อมที่ดินของแครอล แครอลตอบตกลง และเสนอขายให้เพื่อนในราคาต่ำเป็นพิเศษ แต่แทนที่เขาจะดำเนินการซื้อขาย เพื่อนคนนั้นบอกกับแครอลว่า เขายังไม่พร้อมขอเวลาอีกหน่อย จากนั้นก็เงียบหายไป ไม่ติดต่อมาหาแครอลเลย แครอลโทรไปก็ไม่รับสาย...

ห้าปีต่อมา แครอล และสามีเดินทางไปตริเนแดด และได้พบว่าเพื่อนคนที่แครอลไว้ใจได้ยื่นคำร้องกับสำนักงานที่ดิน ขอเช่าครอบครองบ้าน และที่ดินของแครอล ด้วยเหตุผลว่าเจ้าของเพิกเฉยไม่สนใจ มีกฎหมายข้อหนึ่งเขียนว่า “ถ้าคนบุคคลหนึ่งได้อาศัยอยู่ในที่ดินผืนใดเกินสิบปี โดยเจ้าของที่ไม่ใส่ใจ หรือทำหนังสือตกลงกันไว้ ผู้อยู่อาศัยในที่ดินแปลงนั้นอย่างต่อเนื่อง สามารถยื่นคำร้องขอจดกรรมสิทธิ์เป็น เจ้าของที่ดินแปลงนั้นได้” แครอลไปยื่นฟ้องต่อศาล โดยให้เหตุผลว่าหล่อนไม่ได้ปล่อยปละบ้านและที่ดินของหล่อน แต่ได้ฝากเพื่อนให้ดูแล และเพื่อนบอกจะซื้อ แต่ต่อมากลับบอกว่าไม่มีเงิน แล้วเงียบไป ไม่ติดต่อกลับไปยังหล่อน แต่อาศัยช่องโหว่ของกฎหมาย และความไว้วางใจของเธอ ทำการยื่นคำร้องโดยอ้างว่าเจ้าของที่ดินไม่สนใจ ..คดีค้างอยู่ศาลถึงห้าปี ศาลยังไม่ตัดสิน เพราะแครอลไม่ได้มาติดตามเรื่อง แต่ตอนนี้หล่อนเรียนสำเร็จแล้ว และได้งานดีที่ประเทศบราซิล จึงจะไม่กลับมาอยู่ที่ตริเนแดดอีก อนึ่งหล่อนและสามีได้ซื้อบ้านหลังหนึ่งในประเทศบราซิลแล้วด้วย ตอนนี้แครอลไม่มีเงินบินไปมาเพื่อติดตามคดีในศาล

เมื่อเป็นเช่นนี้ แครอล และสามีได้มาขอความช่วยเหลือจากเพื่อนเก่าคือเคิร์ท แครอล บอกกับเคิร์ทว่า “ฉันและสามีเคยคิดฝัน จะสร้างคลินิกด้านการแพทย์บนที่ดินแปลงนี้ แต่ตอนนี้เราปรารถนาจะให้เห็น

คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสของคุณสร้างโบสถ์บนที่ดินแปลงนี้แทน” “เราต้องการบริจาคที่ดินแปลงนี้เป็นคลินิกสำหรับดวงวิญญาณ”...เคิร์ทได้นำเรื่องนี้ไปสู่คณะกรรมการโบสถ์และพวกเขาเห็นด้วยที่จะรับบริจาคที่ดิน เพื่อขยายงานพระกิตติคุณ ด้วยการเอื้อมือออกไปยังผู้อาศัยในตัวเมือง

แต่ดูเหมือนซาตานต้องการขัดขวางงานของพระเจ้า การพิจารณาของศาลดำเนินต่ออีกห้าปี และไปจบลงที่ศาลสูงแห่งโบลิเวีย แต่คดีความอยู่ที่ศาลสูงเพียงสามสิบวัน แล้วศาลสูงได้ตัดสินว่า ที่ดินตกเป็นกรรมสิทธิ์ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ตามเจตนาารมณ์ของ คุณแคโรล, เจ้าของตัวจริง เป็นผู้บริจาคให้สำนักงานที่ดินได้ออกโฉนดที่ดินให้กับคริสตจักรฯ และคริสตจักรฯ ได้ยื่นพิมพ์เขียวอาคารโบสถ์เพื่อขออนุญาตก่อสร้าง ในสองเดือนต่อมาหลังจากที่ทางการได้ออกใบอนุญาตให้สร้างได้ บริษัทก่อสร้างได้เริ่มลงมือสร้างอาคารโบสถ์ โดยมีอาคารอีกหลังเชื่อมต่อกับอาคารโบสถ์ ซึ่งใช้เป็น “ศูนย์รูปแบบการดำเนินชีวิตเพื่อสุขภาพ” แห่งทรินิแดด..

เคิร์ท กล่าวว่า “พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นอีกครั้งหนึ่ง ว่าพระองค์ทรงกำหนดเวลา และตัดสินพระทัยเรื่องคดีให้เป็นไปเพื่อให้งานเกิดผลดี สำหรับผู้ที่รักพระองค์”... เคิร์ทกล่าวเสริมอีกว่า “พระเจ้ายังทรงควบคุมสถานการณ์ ขอน้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จในโลก ..เหมือนที่เป็นไปบนแผ่นดินสวรรค์”

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่ให้การสนับสนุนพันธกิจของพระเจ้าในประเทศโบลิเวีย... ขอพระบิดาเจ้าทรงอวยพระพรแก่ทุกท่าน และทั้งครอบครัวของท่านด้วย... ในนามพระคริสต์เจ้า...อาเมน.

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันประจำวันสะบาโตวันที่ 30 กรกฎาคม 2022

ก่อนหินที่สวยงาม

เล่าโดย แจ็คลินี...ประเทศบราซิล

เมืองหนึ่งที่ตั้งบนฝั่งแม่น้ำ ที่ไหลผ่านภาคกลางของบราซิล มีชื่อในภาษาพื้นเมืองว่า “เมืองไอตาปาจิ” ซึ่งหมายความว่า “เมืองก่อนหินที่สวยงาม” มีเหตุผลที่จะเรียกเมืองนี้ว่า “เมืองก่อนหินที่สวยงาม” เมืองนี้ตั้งอยู่บนพื้นที่เขตร้อน พื้นที่อุดมไปด้วยแร่มีค่าต่างๆ ชาวเหมืองจำนวนไม่น้อยมีอาชีพทำเหมือง ด้วยการขุดหาผลึกแร่มีค่าเหล่านั้น ซึ่งเมื่อนำผลึกแข็งไปเจียรระไนแล้ว แต่ละเหลี่ยมมุมของผลึกสะท้อนกับแสงแวววาว ในพื้นที่ดังกล่าว นอกจากแร่มีค่าต่างๆแล้ว ยังเป็นแหล่งทำเหมืองทองคำด้วย จำนวนผลึกของแร่ต่างๆ และทองคำที่ส่องประกายแวววับ เมืองนี้จึงเหมาะสมที่จะถูกเรียกว่า “เมืองก่อนหินที่สวยงามแห่งบราซิล”

แต่สำหรับแจ็คลินี หล่อนมองไม่เห็นความงดงามของแร่ต่างๆในธรรมชาติ เพราะว่าหล่อนมีปัญหาชีวิตส่วนตัวหลายอย่าง ที่ประดังมาทับถมชีวิตของหล่อน แจ็คลินีอาศัยในเมืองขนาดเล็กแห่งนี้ ซึ่งมีประชากรเพียง 18,500 คน เมื่อมีปัญหาหล่อนไม่ทราบจะหันหน้าไปพึ่งใคร จนวันหนึ่งเพื่อนชื่อ “มาเรีย ริตา” ได้เชิญแจ็คลินีให้ไปร่วมประชุมกับกลุ่มสตรีของโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส แจ็คลินี ชอบกิจกรรมของกลุ่มสตรีมาก จึงเริ่มไปเข้ากลุ่มสตรีทุกวันอังคาร และ โอกาสต่อมาแจ็คลินีได้เข้าร่วมประชุมกับกลุ่มอธิษฐานในคืนวันพุธ และไปร่วมประชุมกับกลุ่มเยาวชนในคืนวันศุกร์ และท้ายสุดได้ไปนมัสการที่โบสถ์ในวันสะบาโตด้วย เรียกได้ว่าแจ็คลินีเข้าร่วมในกิจกรรม หรือร่วมนมัสการถึงสี่ครั้ง ต่อหนึ่งสัปดาห์

แม้ว่าแจ็คลินี เกิด และเติบโตขึ้นในครอบครัวคริสเตียน แต่หล่อนไม่ได้รู้จักพระเจ้าดีเท่าที่ควร ขณะที่ยังเป็นเด็กหญิง หล่อนได้รับบัพติศมาในโบสถ์ที่ครอบครัวเป็นสมาชิกอยู่ และได้เข้าร่วมในพิธีมหาสนิทครั้งแรกที่นั่น สรุปลแล้วตอนเป็นเด็ก และเป็นวัยรุ่นแจ็คลินีไปนมัสการที่โบสถ์เกือบทุกวันอาทิตย์ แต่ดวงใจของหล่อนรู้สึกว่างเปล่า หล่อนไม่เคยรู้สึกว่าอยู่ใกล้ชิดพระเจ้าตลอดเวลาที่ผ่านมา สำหรับพระคัมภีร์นั้นหล่อนแทบไม่ได้หยิบขึ้นมาอ่าน..ไม่เคยตรึงตรองในคำสอนศักดิ์สิทธิ์ในพระวจนะของพระเจ้าเลย ส่วน มาเรีย ริตา เป็นผู้ที่เติบโตขึ้นในครอบครัวเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส มาเรีย ริตา รู้สึกยินดีมากเมื่อแจ็คลินีมีความกระตือรือร้นไปนมัสการที่โบสถ์สี่ครั้งในหนึ่งสัปดาห์

สตรีทั้งสองคือ แจ็คลินี และ มาเรีย เปิดใจพูดคุยกันเกี่ยวกับพระเจ้า มาเรีย ริตา ถามแจ็คลินีว่า หล่อนคิดอย่างไรเกี่ยวกับวันสะบาโต และคำสอนเรื่อง “สถานะของคนตาย” แจ็คลินีตอบว่า หล่อนไม่เคยอ่านพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสะบาโต และเรื่องที่สอนว่า “คนตายแล้วไปไหน?” เมื่อถูกถามในเรื่องนี้ แจ็คลินีตอบว่า

ฉันไม่ทราบ แต่ตอนนี้ฉันอยากรู้ อยากเห็นอย่างยิ่งว่าพระคัมภีร์สอนไว้อย่างไร? และในวันนั้นเอง แจ็กलिณี ได้ตัดสินใจศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตัวเอง เพื่อมองหาคำความจริงที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้ทราบในพระวจนะของพระองค์

เมื่อมาเรีย ริตา เสนอว่าหล่อนจะสอนพระคัมภีร์ให้ แจ็กलिณีตอบรับด้วยความยินดี ต่อมาแจ็กलिณี รู้สึกอัศจรรย์ใจอย่างยิ่ง เมื่อมองเห็นว่า พระเจ้าได้วางโครงร่างหลักการดำรงชีวิตเพื่อสุขภาพที่ดีไว้ในพระคัมภีร์ และหล่อนรู้สึกประทับใจมากเป็นพิเศษ ที่ได้พบว่าคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดตีสได้นำหลักคำสอนเรื่องอาหาร และการดำรงชีวิตเพื่อสุขภาพดีมาเป็นแนวปฏิบัติ แจ็กलिณี พึงสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี “โภชนาการ” จากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง การที่คริสตจักรแอ๊ดเวนต์สอนเน้นในเรื่องอาหาร และหลักการดำเนินชีวิตในรูปแบบชีวิตเพื่อสุขภาพที่ดีกว่า ทำให้หล่อนรู้สึกได้ว่า พระเจ้าทรงกำลังนำทางชีวิตของหล่อนสู่คริสตจักรเที่ยงแท้ของพระองค์

การได้รับคำสอนในหลักข้อเชื่อทั้งหมด แม้จะมีบางข้อที่แจ็กलिณี มีความรู้สึกที่ว่า หล่อนยังไม่พร้อมที่จะรับเอาคำสอนใหม่นั้นทันที แต่เมื่อแจ็กलिณีได้ศึกษาพระคัมภีร์กับ มาเรีย ริตา ต่อไปอีก ดวงใจของหล่อนมีความปรารถนารุ่งขึ้นตามลำดับที่จะถวายดวงใจ และชีวิตของหล่อนอย่างหมดสิ้นแด่พระเยซูต่อมา เมื่อแจ็กलिณีได้ศึกษาหลักข้อเชื่อของคริสตจักรแอ๊ดเวนต์สจนจบ มาเรีย ริตา ได้ชวนให้ แจ็กलिณี ศึกษา พระธรรมวิวรณ์ต่อ หล่อนได้อ่านเกี่ยวกับสถานที่สวยงาม ซึ่งวิจิตรสวยงามยิ่งกว่า “เมืองก้อนหินที่สวยงาม” ในประเทศบราซิล หล่อนได้อ่านเกี่ยวกับ “นครเยรูซาเล็มใหม่เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์ และจากพระเจ้า นครนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี” (วิวรณ์ 21:2) แจ็กलिณีได้อ่านด้วยว่า..รากฐานของ “กำแพงของนครนั้นก่อด้วยแก้วมณีโชติ และนครนั้นประดับด้วยเพชรนิลจินดาทุกชนิด ฐานที่หนึ่งเป็นแก้วมณีโชติ, ที่สองไพฑูรย์, ที่สามโมรา, ที่สี่มรกต, ที่ห้าโกเมน...ประตูทั้งสองประตูกำด้วยไข่มุกสีสองเม็ด และถนนในเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ใสราวกับแก้ว” (วิวรณ์ 21:19 , 21) แจ็กलिณี ได้อ่านพระสัญญาของพระเยซูด้วยว่า พระองค์จะประทานหินสีขาวให้กับแต่ละคนที่อาศัยในนครเยรูซาเล็มใหม่ โดยตรัสว่า “ผู้ใดที่มีชัยชนะ เราจะให้หินขาวแก่เขาด้วย ที่หินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ ซึ่งไม่มีผู้ใคร่เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น” (วิวรณ์ 2:17) เมื่อแจ็กलिณีได้อ่านพระธรรมวิวรณ์ถึงตอนนี้ จิตใจของหล่อนปรารถนาจะถวายให้กับพระองค์

ปัจจุบัน แจ็กलिณี กำลังฉายแสงเป็นพยานในเมืองที่หล่อนอาศัยอยู่ คือ “เมืองก้อนหินที่สวยงาม” แห่งประเทศบราซิล หล่อนอธิษฐานขอ พระเจ้าทรงใช้หล่อนให้เตรียมสามี และลูกสาวทั้งสองของพวกเขา และคนอื่นๆอีกมากให้มารับเอาพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด และพร้อมที่จะต้อนรับนครเยรูซาเล็มใหม่ “เมืองแห่งเพชรนิลจินดาที่สวยงามที่สุดในจักรวาล”

แจ็กलिณีเป็นพยานด้วยว่า “ฉันขอบพระคุณพระเจ้า ที่ทรงให้บุคคลที่แสนดี และรักพระองค์เข้ามาในชีวิตของฉัน และฉันทราบด้วยว่าทุกสิ่งจะทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดผลดี เพราะว่าพระเจ้าทรงได้วางแผน

สำหรับชีวิตของฉัน และสำหรับท่านทั้งหลาย”...ห่อถอกกล่าวเสริมด้วยว่า “ขอบพระคุณพระเยซูที่ทรงรักฉัน
อย่างมากมาย แม้ว่าฉันไม่คู่ควรจะได้รับ... ฉันต้องการเติบโตขึ้นในพระคริสต์ และฉันต้องการนำคนอื่น
มากมายมาหาพระองค์”

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน สำหรับการวางแผนที่จะถวายอย่างมีใจกว้างในวันที่ 24 กันยายน
ศกนี้เพื่อจะนำไปสร้างโบสถ์หลังใหม่สี่หลังในประเทศบราซิล เพื่อให้บุคคลต่างๆ อย่างเช่น แจ็คลินี
สามารถจะเข้าไปนมัสการในโบสถ์ และได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระเยซู และการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง
ซึ่งจะเกิดขึ้นในอีกไม่นาน....ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่ทุกท่าน....ในนามพระคริสต์เจ้า...อาเมน.

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตวันที่ 6 สิงหาคม 2022

การอธิษฐานสำหรับโบสถ์หลังใหม่

เล่าโดย ซีโมเน...ประเทศบราซิล

ในตอนเด็กของคืนหนึ่ง “ซีโมเน” ซึ่งทำงานเป็นนางพยาบาลในโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในภาคใต้ของ ประเทศบราซิล ซีโมเนเดินไปและหยุดตรงห้องโถงที่คนไข้นั่งรอการเรียกให้เข้าพบหมอ แต่ตอนนี้ไม่มี คนไข้แล้ว ซีโมเนมองเห็นโทรทัศน์ยังเปิดอยู่ ซีโมเน จึงหยิบ “รีโมท” ขึ้นมากดเปลี่ยนช่อง ในช่องถัดไป หล่อนพบชายสูงอายุกำลังพูดเกี่ยวกับสุขภาพ ซีโมเน สนใจอยากทราบว่าเขากำลังนำเสนออะไร รายการ สุขภาพดังกล่าวถ่ายทอดในภาษา “โนโว เทมโป” คือภาษาบราซิล ในเวลาดังกล่าวสถานีวิทยุท้องถิ่น ถ่ายทอดรายการจาก “ช่องทางแห่งความหวัง” อันเป็นรายการสุขภาพ ซึ่งถ่ายทอดเป็นภาษาต่างๆไปหลาย แห่งทั่วโลก จากคืนนั้นเป็นต้นมา ซีโมเน ได้เปิดดูรายการจาก โนวา เทมโป เป็นประจำ หล่อนรู้สึกรัก “รายการช่องทางความหวัง” ซึ่งดำเนินการและออกอากาศโดยคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส

เป็นเวลาหลายเดือนมาแล้วที่ ซีโมเน ได้อธิษฐานทูลขอจากพระเจ้าสำหรับงานที่มั่นคง ปัจจุบันหล่อน ทำงานประเภทสัญญาจ้างชั่วคราวกับหลายโรงพยาบาล โดยทำงานเป็นกะ ที่นั่น ที่นี้ หล่อนต้องการทำงาน เป็นลูกจ้างประจำ เพื่อหล่อนจะมีเงินซื้อบ้านสำหรับอาศัยอยู่กับลูกสาวสองคนคือ “แจ็กลินี” และ “อะนา คลอกเดีย” ซีโมเน อธิษฐานทุกวันว่า “พระบิดาที่รัก โปรดช่วยข้าพระองค์ให้ได้งานที่มั่นคงด้วยเถิด”

วันหนึ่ง ซีโมเน ได้รับการติดต่อให้เป็นนางพยาบาลประจำในเมืองหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ในภาคเหนือของ ประเทศซึ่งอยู่ห่างออกไป 1,500 กิโลเมตร หล่อนไม่อยากย้ายครอบครัวไปไกลปานนั้น อนึ่งหล่อนกำลังฟัง และชมรายการโทรทัศน์ที่ถ่ายทอดจาก “ช่องทางแห่งความหวัง” อยู่เป็นประจำ แต่ในเมืองที่หล่อนอาศัยอยู่ ในปัจจุบัน ไม่มีโบสถ์ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสตั้งอยู่ ซีโมเนเปลี่ยนเนื้อหาในคำอธิษฐานของ หล่อน แทนที่จะทูลขอการทำงานเป็นลูกจ้างประจำ เปลี่ยนเป็นการขอให้มีการเปิดโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ขึ้นใหม่ ในเมืองที่หล่อนและลูกสาวทั้งสองอาศัยอยู่ในขณะนี้ โดยทูลอธิษฐานว่า “พระบิดาที่รัก โปรดให้มีการเปิดโบสถ์แอ๊ดเวนตีสขึ้นในเมืองที่ข้าพระองค์ทำงาน และอาศัยอยู่ในเมืองนี้ด้วยเถิด”

ไม่นานต่อมา ซีโมเน ได้รับการเรียกให้ไปทำงานเป็นนางพยาบาลประจำโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ซึ่ง ตั้งอยู่ในเมือง “อูรูโอดา” ซึ่งอยู่ห่างออกไป เดินทางโดยรถยนต์เพียง 25 นาที แต่เมื่อหล่อนค้นหาคูหา ไม่มี โบสถ์แอ๊ดเวนตีสตั้งอยู่ในเมืองที่หล่อนถูกเรียกให้ไปทำงาน...ซีโมเน อธิษฐานต่อไปว่า “โอ พระบิดาบน สวรรค์ โปรดให้คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสมาตั้งโบสถ์อยู่ในเมืองนี้ด้วยเถิด”

วันหนึ่งขณะที่ ซีโมเน เดินทางกลับบ้านหลังเลิกงานจากโรงพยาบาล รถประจำทางวิ่งผ่านใจกลางเมือง และสายตาของหล่อนพบป้ายติดไว้ที่หน้าตึกหลังหนึ่ง มีข้อความว่า “โนโว เทมโป” ในประเทศบราซิล โบสถ์เซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส์หลายแห่งติดป้ายว่า “โนโว เทมโป”

ตอนแรก ซีโมเน ไม่เชื่อสายตาของหล่อน เมื่อจ้องมองคู่อีกครั้ง ป้ายดังกล่าวมีอยู่จริง ถูกแล้วโบสถ์แอ๊ดเวนตีส์ใหม่ถอดด้าม ถูกตั้งขึ้นแล้วในเมืองที่เธอทำงาน และอาศัยอยู่ ซีโมเนดีใจมาก ดวงใจของเธอเต้นแรงจนเธอรู้สึกได้ว่า ดวงใจของเธอขยายใหญ่เกินไป ไม่เหมาะกับทรวงอกของเธอ!...พระเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานของเธอแล้ว !

ในเช้าวันสะบาโตหนึ่ง ซีโมเน เดินเข้าไปโบสถ์ ซึ่งได้เปิดเป็นทางการไม่นานก่อนหน้านี้ ซีโมเนดีใจที่ได้แนะนำตัวเองกับศิษยาภิบาลทั้งสองคน คืออาจารย์หลุยส์ และอาจารย์ อิศราเอล หลังการทักทาย ซีโมเน ได้กล่าวถ้อยคำกับศิษยาภิบาลทั้งสองว่า “ฉันได้อธิษฐาน ขอให้คริสตจักรเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส์มาตั้งโบสถ์ในเมืองนี้เป็นเวลาสามปีมาแล้ว...บัดนี้พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของฉันแล้ว!”

ศิษยาภิบาลทั้งสองก็มีความยินดีมากเช่นกัน ที่ได้ยินเรื่องราวจาก ซีโมเน และได้ทราบด้วยว่า ซีโมเน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับคริสตจักรเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ผ่าน “โนโว เทมโป”

ทุกวันนี้ ซีโมเน ได้ศึกษาพระคัมภีร์จนเสร็จสมบูรณ์ เธอได้อุทิศถวายชีวิต จิตใจให้กับพระเยซู และพร้อมที่จะเข้าสู่พิธีบัพติศมาในอีกไม่นาน ตอนนี้ ซีโมเน กำลังฉายแสงด้วยการเป็นพยาน ในทุกเวลา และทุกโอกาสที่เปิดให้ เธอได้เชื่อเชิญให้หลายคนมานับถือนที่โบสถ์ โบสถ์ที่ได้ตั้งขึ้นเพื่อเป็นการตอบคำอธิษฐานของเธอ ซีโมเน กล่าวเป็นพยานเสมอว่า “พระเจ้าทรงเติมเต็มความฝันของฉัน โดยให้มีโบสถ์แอ๊ดเวนตีส์มาตั้งขึ้นในเมืองนี้”... “ตอนนี้ความปรารถนาของฉันคือ ขอพระเจ้าทรงช่วยพวกเราให้เกิดความกระจำ และ ทรงเกื้อหนุนเราให้เป็นพยานเพื่อพระองค์ ให้พันธกิจของพระองค์รุ่งเรืองขึ้นที่นี่ และให้ความรัก และความรอดของพระเยซู เอี่ยม ไปถึงผู้คนอีกมากมาย”

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกแห่งหน ที่ได้วางแผนถวายทรัพย์ในวันสะบาโตที่สิบสาม ในวันที่ 24 กันยายนปีนี้ เพื่อนำไปสร้างโบสถ์ใหม่สี่แห่งในประเทศบราซิล เพื่อให้ผู้คนจำนวนมากขึ้น เหมือน ซีโมเน สามารถจะพบโบสถ์แอ๊ดเวนตีส์ ตั้งขึ้นในเมืองอีกหลายเมืองที่พวกเขาอาศัยอยู่...ขอพระบิดาเจ้าทรงอวยพระพรแก่ทุกท่าน...

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตวันที่ 13 สิงหาคม 2022

การยื่นคำขาดเรื่องวันสะบาโต

เล่าโดย ดิโอโก...ประเทศบราซิล

ดิโอโก มีฐานะยากจนอย่างสุดๆ และนายจ้างของเขาได้ยื่นคำขาดกับเขาว่า “จงทำงานในวันเสาร์ หรือไม่งั้นจะถูกไล่ออกไปเลย !” แล้วนี่เขาจะตัดสินใจอย่างไรดี? ไม่กี่เดือนก่อนหน้านั้น เมื่อ ดิโอโก ได้แต่งงาน เขายากจนมากไม่มีเงินค่าเช่าห้องแถวราคาถูกในบ้านเกิดของเขาเอง ในประเทศบราซิล ยังดีที่พี่ๆ ของเขาให้เขา และภรรยาอาศัยอยู่ในบ้านของหล่อนฟรี ในตอนนั้นดิโอโก ทำงานเป็นคนงานฝึกหัด

ต่อมาไม่นานเขาได้รับทราบจากภรรยาของเขาชื่อ “นายารา” ว่าหล่อนกำลังตั้งครรภ์ ดังนั้น ดิโอโกจึงเริ่มมองหางานที่จะได้รับค่าจ้างมากกว่า... ที่จริงเขามีความฝันว่า สักวันเขาจะมีธุรกิจเป็นของตัวเองดิโอโก ได้อธิษฐานกับพระเจ้าเกี่ยวกับความฝันของเขาว่า “โอพระบิดาที่รัก โปรดช่วยข้าพระองค์ได้งาน ที่ข้าพระองค์จะได้ค่าจ้างมากขึ้น เพื่อจะเติมเต็มความฝันที่มีจะบริษัทเป็นของข้าพระองค์เอง”

เป็นการไม่ง่ายจะได้งานที่อนุญาตให้หยุดงานในวันสะบาโตที่เขาเชื่อมั่น คุณเหมือนไม่มีใครต้องการจะจ้างคนที่เป็ชชาวแอ็ดเวนติส ผู้จะขอหยุดงานจากเวลาดวงอาทิตย์ตกดินเย็นวันศุกร์ ถึงดวงอาทิตย์ตกดินเย็นวันเสาร์ แต่ดิโอโก ไม่เลิกล้มความพยายามของเขา และเขาอธิษฐานทูลขอพระเจ้าทุกวัน

วันหนึ่งเจ้าของปั๊มน้ำมันแห่งหนึ่งโทรถึงเขา แล้วถามว่า “คุณต้องการทำงานในปั๊มน้ำมันของผมไหม?” ผมกำลังมองหาพนักงาน ร.ป.ท. ที่สัตย์ซื่อไว้ใจได้ ดิโอโก ตอบไปว่า “ครับ..ผมต้องการทำงานที่คุณเสนอให้ แต่ผมเป็นเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสคนหนึ่ง ผมขอหยุดจากงานในวันเสาร์ได้ไหมครับ... โดยพระคุณของพระเจ้า เจ้าของปั๊มน้ำมันอนุญาตให้ดิโอโก หยุดทำงานในวันสะบาโตได้ และ ดิโอโก ได้งานนั้น ปั๊มน้ำมันดังกล่าวตั้งอยู่ไกลจากบ้านของดิโอโกมาก เขาเดินทางไปทำงานโดยรถมอเตอร์ไซค์ และเขาต้องทำงานจนถึงทุกคืน ยกเว้นวันสะบาโต การเดินทางไปมาโดยเฉพาะตอนดึกหลักเล็กลงานนับว่าเสี่ยงต่ออันตรายมาก แต่ดิโอโก ต้องการงานนั้นจริงๆ

วันหนึ่งเจ้าของปั๊มน้ำมันบอกกับดิโอโกว่า เขาจะไม่อนุญาตให้ดิโอโกหยุดงานในวันสะบาโตอีกต่อไป เขายื่นคำขาดว่า “ทำงานในวันสะบาโต หรือไม่งั้นให้ลาออกไป” เมื่อถูกยื่นคำขาดอย่างนี้เขาจะตัดสินใจอย่างไรดี? ก่อนเลิกงานวันนั้นเขาบอกกับนายจ้างว่า “ผมไม่สามารถทำงานในวันสะบาโตได้..ผมขอลาออกก็แล้วกัน”!

ในเวลานั้นทางโบสถ์ที่ดิโอโกไปนมัสการกำลังจัดให้ตั้ง “โครงการพันธกิจคาเล็บ” ขึ้น “โครงการพันธกิจคาเล็บ” เป็นโครงการที่สำนักงานภาคอเมริกาใต้เป็นผู้ริเริ่มขึ้น เป็นโครงการหนุนใจให้สมาชิกสมัครเป็น

อาสาประกาศพระกิตติคุณ หลังจากการสมาชิกอาสาได้ผ่านการอบรมแล้ว สมาชิกอาสาจะออกไปทำการ เยี่ยมเยียนตามบ้านเรือน ทำการแจกพระคัมภีร์ แจกหนังสือที่เต็มใจรับ ทำการสอนพระคัมภีร์ และ ให้บริการตามโครงการรับใช้ชุมชน ซึ่งที่ผ่านมาดิโอโกเคยทำงานรับใช้ชุมชนในบ่ายวันสะบาโต หรือวัน อาทิตย์ ซึ่งดิโอโกชื่นชอบงานดังกล่าวมาก ดิโอโกคิดว่า “ถ้าเราไม่มีงานทำ เราก็จะมีเวลาทำงานอาสา โครงการดังกล่าวนี้ได้! พลัน ดิโอโก คิดขึ้นมาได้ว่า “งานอาสาไม่เงินเดือนให้..จะมีให้เฉพาะค่าเลี้ยงชีพ สำหรับหนึ่งคน...ดังนั้นเขาคงสมัครทำพันธกิจอาสาไม่ได้.....”

หลังการอธิษฐานอย่างหนัก ดิโอโก ตัดสินใจทำงาน “โครงการพันธกิจคาเล็บ” เขาต้องการเป็นผู้สตั๊ดย์ ซื่อต่อพระเจ้า และเพื่อตอบการทรงเรียกของพระองค์ ทำให้เขาสมัครทำงานอาสาพันธกิจ...พระเจ้าทรง มองเห็นความจริงใจ และความจำเป็นในค่าครองชีพของครอบครัวของดิโอโก เมื่อดิโอโกทำงานอาสา ดังกล่าวครบเวลาหนึ่งปีเต็ม ปรากฏว่าครอบครัวของเขามีเงินเหลือ 700 เรียล (เงินของประเทศบราซิล) ซึ่ง เท่ากับ 135 เหรียญอเมริกัน (ประมาณ 4,185 บาท) ทั้งนี้เพราะ พระเจ้าทรงคลุใจให้มีผู้บริจาคสมทบเข้ามา อีกต่างหากนอกเหนือจากค่าเลี้ยงชีพสำหรับหนึ่งคนจากทางโบสถ์

ในอีกสี่ปีต่อมาหลังจากการทำงานงานอาสาพันธกิจอย่างต่อเนื่อง พระเจ้าทรงช่วยให้ดิโอโก มีร้านทำ ขนมปัง และขนมอบชนิดต่างๆ ของเขาเอง ซึ่งประสบความสำเร็จดีมาก... และในฐานะผู้เคยเป็นอาสาพันธ กิจ เขาอาสาเป็นผู้นำ อยู่เบื้องหลัง และให้การสนับสนุนอาสาพันธกิจทุกอย่าง ทำให้โบสถ์ต่างๆ ใน ประเทศบราซิลสามารถจัด “โครงการพันธกิจคาเล็บ” ได้ทุกปีเรื่อยมา ผลลัพธ์คือมีผู้รับบัพติศมาเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ดิโอโก กล่าวเป็นพยานว่า “ผมได้เรียนรู้ว่า เมื่อเราสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า พระองค์ก็จะทรงดูแล เรา”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ คือในวันที่ 24 กันยายน จะนำไปช่วย สถาปนาโบสถ์ใหม่สี่แห่งในประเทศบราซิล ขอคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่กำลังวางแผนที่จะถวาย ให้กับพันธกิจของพระเจ้าในประเทศบราซิลอย่างมีใจกว้าง...ขอพระเจ้าทรงอวยพรให้แด่ทุกท่าน....

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อำนาจวันสะบาโตวันที่ 20 สิงหาคม 2022

โบสถ์ใต้ต้นมะม่วง

เล่าโดย คาร์ลา...ประเทศบราซิล

ศิษยาภิบาล ของโบสถ์ได้กล่าวเชิญชวนในตอนสรุปเรื่องเทศน์ของเขา เพื่อให้ “คาร์ลา” รู้สึกเห็นด้วย เขาได้กล่าวขึ้นว่า “พี่น้องในพระคริสต์ทั้งหลาย...สองสามปีที่ผ่านมาผมได้มองหาบางคน เพื่อช่วยสร้างโบสถ์ขึ้นนอกตัวเมืองของเราสักหลังหนึ่ง ผมทราบว่าทำเลห่างไกลจากตัวเมือง เราจะต้องพบกับความลำบากที่จะเดินทางไปทีนั้น และเมื่อไปอยู่จริงก็จะไม่พบความสะดวกสบายเหมือนอยู่ในเมืองใหญ่... แต่ถ้าเราไม่เอื้อมแขนออกไปยังผู้คนที่ยังอาศัยอยู่ในพื้นที่เหล่านั้น แล้ว...ใครจะเป็นคนลงมือทำ?

คาร์ลา เป็นทันตแพทย์ หล่อนและสามีเพิ่งย้ายมาทำงานในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของบราซิลเมื่อเร็วๆ นี้ คาร์ลา ได้เป็นพยานในโบสถ์ว่า ตัวหล่อนเองและสามีได้อธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ และสามีถวายพระสิริแด่พระองค์ ด้วยการไปตั้งโบสถ์ขึ้นสักหลังหนึ่งในแถบชนบทนอกเมืองนี้ออกไป... คาร์ลาได้สั่งทำตู้ไม้ที่มีช่องหยอดเหรียญ หรือธนบัตรด้านบน แล้วเขียนข้างกล่องใบนั้นว่า “เชิญบริจาค สมทบทุนสำหรับโครงการตั้งโบสถ์ใหม่่นอกเมือง” แล้วนำไปตั้งไว้ ณ มุมหนึ่งของเวทีในโบสถ์

หนึ่งปีต่อมาคาร์ลา ขับรถไปไกล นอกเขตเทศบาล มองหาที่ดินสักแปลงสำหรับสร้างโบสถ์ใหม่ แต่ที่ดินแต่ละแปลงที่ติดป้ายบอกขาย ล้วนแต่มีราคาสูงมาก คาร์ลาหยุดอธิษฐานแล้วขับรถต่อ จนมาถึงที่ดินแปลงหนึ่ง มีป้ายเขียนว่า “ที่ดินขายด่วน” เป็นแปลงที่ดึงดูดใจมาก... อยู่ตรงกันข้ามถนนเส้นรอบเมือง เมื่อโทรตามเบอร์โทรที่ได้จากป้าย ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินมีบ้านไม่ไกลออกไป เขาเสนอขายที่ดินประมาณ 1 ไร่เศษเพียง 35,000 เรียล (ประมาณ 206,150 บาท) คาร์ลา ไม่มีเงินจำนวนนั้น แต่ยังคงล้อต่อรองราคา และเสนอเงื่อนไขการจ่ายเงินค่าที่ดิน คาร์ลา เสนอว่า “ถ้าเราจะจ่ายเงินค่างวดแรก 5,000 เรียล (ประมาณ 29,450 บาท) และ หลังจากนั้นผ่อนจ่ายเดือนละ 500 เรียล (ประมาณ 2,945 บาท เป็นเวลา 60 เดือนคุณจะทำอย่างไร?

ชายเจ้าของที่ดินนำเครื่องคิดเลขมากดูตัวเลข แล้วเขาอุทานออกมาว่า “โอ..ผ่อนจ่ายตั้งห้าปีเชียวหรือถึงตอนนั้น ผมคงล้มละลายพอดี!” คาร์ลาให้เหตุผลว่า... “แต่ที่ดินที่คุณจะขายให้เรา จะถูกใช้เพื่อการดี” ... คาร์ลา อ้างถึงโครงการว่า “เราจะสร้างโบสถ์บนที่ดินแปลงนี้... ซึ่งเท่ากับว่า คุณได้มีส่วนในการสร้างพระนิเวศของพระเจ้า คุณและครอบครัวจะได้รับพระพรมากมายจากพระองค์!”

เมื่อชายเจ้าของที่ดินได้ฟังถึงเหตุผลในการใช้ที่ดิน เขาขอรับเงื่อนไขในการจ่ายค่าที่ดิน คาร์ลาจึงนัดวันทำสัญญาซื้อขายที่ดินกับเจ้าของ ซึ่งในวันทำสัญญากัน ... คาร์ลา จะต้องจ่ายเงินค่างวดด้วยคาร์ลากลับไป รายงานคณะกรรมการ โบสถ์ถึงความก้าวหน้าในการซื้อที่ดิน.. และในวันสะบาโตนั้นคาร์ลา รายงานสมาชิก

ในโบสถ์ว่า หล่อนเจอที่ดินที่เหมาะสมมาก และซื้อได้ราคาน่าพอใจ หล่อนขอให้มวลสมาชิกโบสถ์ช่วยกัน รวบรวมเงินจำนวน 5,000 เรียล (29,450 บาท) เพื่อจ่ายค่างวดแรก โดยหล่อนขอให้สมาชิกโบสถ์ รวบรวม 4,000 เรียล โดย คาร์ลา จะพยายามหามาสมทบอีก 1,000 เรียล และในหนึ่งสัปดาห์จะถึงวันนัดทำ สัญญาซื้อขาย คาร์ลา ยังขาดเงินอยู่อีก 2,700 เรียล ซึ่งเมื่อหล่อนจ่ายสมทบ 1,000 เรียล ก็จะขาดอีก 1,700 เรียล พลันคาร์ลาก็คิดว่าหล่อนได้ตั้งผู้รับบริจาคไว้ที่โบสถ์ คาร์ลา และผู้ปกครองโบสถ์สองคนได้ไข กุญแจสองดอก ที่ผู้รับบริจาค และนับเงินที่มีผู้นำสมทบโครงการ และนับได้ 1,700 เรียลพอดี ไม่ขาดไม่เกิน คาร์ลา จึงโทรนัดยืนยันกับเจ้าของที่ดิน ว่าหล่อนพร้อมจะทำสัญญา และจ่ายเงินค่างวดตามวันเวลาที่ได้ตกลง กันไว้ หลังจากนั้น คาร์ลา ได้ผ่อนค่าที่ดินทุกเดือน ...หนึ่งปีผ่านไป...สองปีผ่านไป พอขึ้นปีที่สามคาร์ลาได้ ตัดสินใจอธิษฐานอย่างกล้าหาญกับพระเจ้าว่า...“พระบิดาเจ้า ขอพระองค์ทรงช่วยให้ข้าพระองค์ทั้งหลายจ่าย หนี้ที่ค้างชำระให้เสร็จในปลายปีนี้ด้วยเพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะได้เริ่มใช้ที่แปลงนั้นเป็นที่นมัสการ พระองค์ล่วงหน้าสองปี”

คาร์ลาไม่บอกใครเกี่ยวกับคำอธิษฐานของหล่อน แต่พระเจ้าทรงได้ยิน แทนที่จะจ่ายค่างวดเดือนละ ครั้งคาร์ลารวบรวมเงินของหล่อน และจากสมาชิกบางคน และจากโบสถ์ แล้วนำไปจ่ายค่างวดบางเดือนสาม ครั้ง บางเดือนสี่ครั้ง หรือแม้แต่ห้าครั้ง...การจ่ายเงินแต่ละครั้งภรรยาเจ้าของที่ดินจะออกไปเสร็จให้ และครั้ง สุดท้ายที่คาร์ลาจ่ายค่างวดครั้งที่ห้าในเดือนเดือนสิงหาคม คาร์ลา ถามภรรยาเจ้าของที่ดินว่าหล่อนจะต้อง จ่ายค่างวดอีกกี่ครั้ง... เจ้าของที่ดินบอกว่า ในเดือนหน้าคือเดือนกันยายน คาร์ลาจะต้องจ่ายค่างวดอีกครั้ง เดียว หล่อนก็จะจ่ายค่างวดเสร็จ... เป็นค่างวดครั้งที่ 60 ...เป็นค่างวดสุดท้าย !

ในที่สุดเดือนกันยายนก็มาถึง ศิษยาภิบาลได้ถ่าย วิดีโอ ตอนที่คาร์ลา จ่ายเงินงวดสุดท้ายให้กับเจ้าของ ที่ดิน หลังจากนั้นเพียงสองวันทางโบสถ์ได้รับ โฉนดที่ดินแปลงนั้น จากสำนักงานที่ดิน คาร์ลา ศิษยาภิบาล และสมาชิก โบสถ์ทุกคนต่างรู้สึกชื่นชมยินดีอย่างไม่อาจจะพรรณนาได้ หลังจาก คาร์ลา กลับถึงบ้านคาร์ลา ได้นับโบสถ์ที่รับมา ปรากฏว่านับได้เพียง 48 โบสถ์คาร์ลารีบกลับไปพบศิษยาภิบาล และวันสะบาโต ต่อมาเธอรายงานเรื่องนี้กับคณะกรรมการ โบสถ์ คณะกรรมการ โบสถ์มอบหมายให้คาร์ลารายงานความ ผิดพลาดให้เจ้าของที่ดินทราบ...เจ้าของที่กล่าวขอบคุณที่ทางโบสถ์จะจ่ายค่าที่ดินจนครบตามจำนวน

ในวันสะบาโตถัดมา ประธานใหญ่โรงเรียนวันสะบาโตได้กล่าวท้าทายสมาชิกโบสถ์ว่า ให้แต่ละคน เขียนจำนวนเงินที่จะบริจาคลงบนแผ่นกระดาษที่แจกให้ และให้เขียน ตัวเลขลงไป ในลักษณะบางสิ่งที่คุณ เหมือนจะเป็นไปไม่ได้ ที่คุณต้องการจะบริจาค เพื่อจ่ายหนี้ค่าที่ดินที่ยังค้างอยู่ให้เสร็จในปลายปีนี้ คาร์ลา คิดว่า “เป้าหมายไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะจ่ายค่างวดที่ยังเหลืออยู่ภายในสิ้นปีนี้” แต่พระเจ้าทำการอัศจรรย์อีกครั้งในจิตใจของพี่น้องสมาชิก ในเดือนตุลาคม คาร์ลา รวบรวมเงินได้ และนำไปจ่ายค่างวดได้ห้างวด และ ในเดือนพฤศจิกายนจ่ายค่างวดได้สี่ครั้ง และในเดือนธันวาคม ในเดือนสุดท้ายจ่ายได้สามครั้ง..ซึ่งได้ครบ

จำนวนครั้งที่ 60 ...และในวันสะบาโตถัดมา สมาชิกโบสถ์ได้ทำการเฉลิมฉลองการจ่ายค่าที่ดินเสร็จในวัน 19 ธันวาคม

ปัจจุบัน สมาชิกโบสถ์จำนวน 20 คนนมัสการพระเจ้าทุกวันสะบาโต ณ ที่ดินแปลงใหม่ พวกเขาเรียกโบสถ์แห่งนี้ว่า “โบสถ์ใต้ต้นมะม่วง” กล่าวคือพวกเขารวมตัวกันใต้ร่มเงาของต้นมะม่วงต้นใหญ่ ขณะที่อาคารโบสถ์กำลังก่อสร้างอยู่ไม่ไกลออกไป

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ คือในวันที่ 24 กันยายน จะนำไปช่วยสร้างโบสถ์ใหม่สี่แห่งในประเทศบราซิล... ขอขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่กำลังวางแผนที่จะถวายให้กับพันธกิจของพระเจ้าในประเทศบราซิลอย่างมีใจกว้าง...ขอพระเจ้าทรงอวยพรให้แก่ทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวของท่านด้วย...ในนามพระคริสต์เจ้า...อาเมน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตวันที่ 27 สิงหาคม 2022

จากนักวิจารณ์ผู้การเป็นสาวก

เล่าโดย เบร โน...ประเทศบราซิล

เบร โนเกิดในครอบครัวที่ถือศาสนาผสมกันระหว่างศาสนาคริสต์ และการถือปฏิบัติตามลัทธิดั้งเดิมของชาวเมืองในประเทศ ซัลวาดอร์ และประเทศบราซิล อย่างไรก็ตาม พ่อและแม่ของเบร โน ส่งเบร โนให้เข้าเรียนในโรงเรียนแอ็ดเวนติส และในโรงเรียน ครูคนหนึ่งได้กล่าวหนุนใจให้เบร โนมีความสนใจในการอ่านพระคัมภีร์แต่เมื่อเบร โนเติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่นคนหนึ่ง เขากลายเป็นวัยรุ่นที่หัวแข็ง ไม่เชื่อฟัง เบร โนชอบไปสังสรรค์กับวัยรุ่น รุ่นพี่ที่ชอบงานเลี้ยง โดยเฉพาะที่เสิร์ฟเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ด้วย กฎเกณฑ์ของโรงเรียนรบกวนจิตใจของเขามาก ดูเหมือนว่าโรงเรียนจะมีข้อห้ามไปเสียทุกอย่าง เช่นไม่อนุญาตให้เด็กผู้หญิงใส่ต่างหู ไม่ให้สวมกระโปรงสั้น ไม่อนุญาตให้ทาสีเล็บมือ ที่ร้ายกว่านั้น เด็กผู้ชายไม่ให้นั่งชิดกับเด็กผู้หญิงในห้องประชุมของโรงเรียน กฎเกณฑ์ของโรงเรียนคริสเตียนดูไม่สมเหตุผลสำหรับ เบร โนเลย เขามักจะบ่นกับเพื่อนๆ ว่า โรงเรียนมีสิทธิอำนาจอะไรที่จะห้ามนักเรียนไม่ให้ทำสิ่งนั้น ไม่ให้ทำสิ่งนี้ !

เมื่อเบร โนเรียนจบชั้นมัธยม เขาหยุดไปนมัสการที่โบสถ์ และหยุดอ่านพระคัมภีร์ไปพร้อมกัน ที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ คือเขาเป็นนักวิจารณ์ลักษณะการดำเนินชีวิตของคริสเตียน เขาคุยอวดเพื่อนๆ ของเขาว่า “จะพาผมไปที่ไหนก็ได้ในโลก... นอกจากการไปโบสถ์” เขาตั้งคำถามกับพระเจ้าในข้อความที่เขาไม่เข้าใจในพระคัมภีร์ เขากล่าวหาในสิ่งไม่ดีเกี่ยวกับโบสถ์ เขาแม่แต่บอกเลิกกับเด็กสาวที่เป็นแฟนกัน เพราะเด็กสาวเป็นแอ็ดเวนติสที่ดี ไม่เห็นพร้อมกับทางชีวิตของเขา

ห้าปีผ่านไปหลังจากที่เบร โน เรียนสำเร็จชั้นมัธยมปลาย เบร โน ได้รับการเชิญจากเพื่อนนักเรียนรุ่นเดียวกันชื่อ “วิกเตอร์” ให้ไปเป็นพยานที่เขาจะรับบัพติศมา และในวันที่เพื่อนรับบัพติศมานั้นเอง ถือว่าเป็นการเริ่มต้นนับกิโลเมตรที่หนึ่งใหม่ของเบร โน

เบร โนเดินจากพิธีรับบัพติศมาของเพื่อนรักมาด้วยอารมณ์ครุ่นคิด คำอธิษฐาน และการต้อนรับอันอบอุ่นของศิษยาภิบาล ...และพิธีรับบัพติศมาได้สัมผัสดวงใจของเขา ความคิดผุดขึ้นในใจของเขาว่า เขาต้องการกลับไปนมัสการที่โบสถ์อีกครั้ง เบร โนกลับไปนมัสการที่โบสถ์ เข้าร่วมทั้งชั่วโมงโรงเรียนวันสะบาโต และชั่วโมงนมัสการ ในวันนั้นคำเทศนา ทำให้เบร โนได้สัมผัสกับพระเจ้าเป็นครั้งแรก เขาเป็นพยานในโอกาสต่อมาว่า “ผมได้พบกับพระเจ้าแห่งความรัก” ผ่านคำเทศนาของศิษยาภิบาล ผมได้เรียนรู้มากขึ้นและมากขึ้นเกี่ยวกับพระคริสต์, พระกิตติคุณแห่งความรอด และการให้อภัยความบาปของพระเยซู ดวงตาของเบร โนเปิดกว้างออก หลายปีแห่งความคิด ที่ชอบเป็นนักวิจารณ์ละลายหายไป... เบร โนได้รับการ

ต้อนรับ และได้รับไออุ่นแห่งความรักจากสมาชิกโบสถ์โดยทั่วไป แม้บางคนจะยังไม่รู้จักเบอร์โน แต่พวกเขาได้สะท้อนความรักของพระเจ้าออกมา เหมือนอย่างทีเบอร์โนได้รับฟังจากคำเทศนา ในวันสะบาโต

ไม่นานหลังจาก เบอร์โนได้กลับมาที่โบสถ์ เขาได้เริ่มศึกษาพระคัมภีร์จากศิษยาภิบาล จากนั้นในช่วงการระบาดของโควิด 19 ในวันสะบาโตพิเศษ เบอร์โนได้เข้าสู่พิธีบัพติศมา ! ตอนนี้เบอร์โนเข้าใจว่า เหตุใดเพื่อนรักของเขา จึงได้เชิญเขาไปเป็นพยานในวันที่เขาได้รับบัพติศมา เพราะการรับบัพติศมาของเพื่อนคนนี้ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา.. เขาเชื่อว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงตลอดไป

เบอร์โน กล่าวเป็นพยานว่า “พระคริสต์ได้ทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของผมอย่างหมดจด... ในช่วงเวลาสั้นๆ ผมได้เปลี่ยนชีวิตจากการเป็นคนชอบวิพากษ์วิจารณ์ ผู้การเป็นสาวก ไม่ใช่เพราะคุณความดีของผม แต่เป็นเพราะน้ำพระทัยอันแสนดีของพระเจ้า ซึ่งสมบูรณ์แบบ และเป็นที่ยื่นขมยินดี”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะนำไปสร้างโบสถ์ใหม่สี่แห่งในประเทศบราซิล สถานที่ซึ่งเยาวชน คนหนุ่มสาวเช่น เบอร์โน และคนอื่นๆ สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับความรักของพระเยซูที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ..ขอขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน ที่กำลังวางแผนที่จะถวายให้กับพันธกิจของพระเจ้าในประเทศบราซิลอย่างมีใจกว้าง...ขอพระบิดาเจ้าอวยพระพรให้ทุกท่าน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตวันที่ 3 กันยายน 2022

ใส่ชุดว่ายน้ำในโบสถ์

เล่าโดย เรจิน่า...ประเทศบราซิล

พนักงานหลายคนทำงานในห้องทำงานชอบที่จะล้อ “อัลวาโร” เล่นโดยเห็นเป็นเรื่องสนุก เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งถามว่า “ทำไมคุณไม่ออกไปกิน และดื่มกับพวกเรา” อีกคนถามว่า “วันเสาร์ที่แล้วคุณไปไหน?” อีกคนถาม “คุณไม่เคยมาร่วมสังสรรค์กับเราในวันเสาร์เลยนะ” อัลวาโร มักจะยิ้มอย่างอดทนเสนอเขาตอบอย่างสุภาพ แวดวงมีความรักผูกพันต่อเพื่อนๆเสมอ ในจำนวนเพื่อนร่วมงานทั้งหมด เรจิน่า มีความสนใจต่อพฤติกรรมของอัลวาโรมาก ไม่นานหล่อนก็ได้ทราบว่า อัลวาโร เป็นคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส การล้อเล่นเหมือนเป็นเรื่องตลกของเพื่อนร่วมงาน ในที่ทำงานของรัฐบาลท้องถิ่น ของเมืองซันวาดอร์ ประเทศบราซิล ที่เรจิน่า และ อัลวาโรทำงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดสองสามปีที่ อัลวาโร ถูกล้อ เขาไม่แสดงออกถึงการเสียอารมณ์เลย

วันหนึ่ง เพื่อนร่วมงานในที่ทำงานคนหนึ่งคือกิลเบอร์ต ได้ชวน เรจิน่า ให้ร่วมเดินทางไปเยี่ยมโบสถ์ที่อัลวาโร ไปนมัสการเป็นประจำในแต่ละวันสะบาโต กิลเบอร์ต กล่าวว่า “ผมได้ยินมาว่าสถานที่แห่งนั้นไม่ใช่สถานที่ธรรมดา จะเรียกว่าโบสถ์ก็ไม่เชิง แต่สถานที่แห่งนั้นสอนตามพระคัมภีร์ ซึ่งเราสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ได้มาก” เรจิน่า ต้องการเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระคัมภีร์อยู่แล้ว หล่อนจึงเดินทางกับ กิลเบอร์ต ไปเยี่ยมสถานที่ดังกล่าว วันนั้นหล่อนสวมชุดว่ายน้ำไว้ข้างใน และสวมเสื้อคลุมยาวทับอีกชั้นหนึ่ง เพราะหล่อนวางแผนว่าหลังเลิกโบสถ์จะไปว่ายน้ำ กิลเบอร์ต นำเรจิน่า ไปยังบ้านหลังหนึ่ง ซึ่งก็เหมือนกับบ้านหลังอื่นๆในระแวกเดียวกัน บ้านนั้นไม่มีป้ายบอกว่าเป็นองค์กรทางศาสนา หรือคริสตจักรใด มีเพียงป้ายเล็กๆที่หน้าประตูเขียนไว้ว่า “การแบ่งปันพระเยซู” แต่เมื่อเข้าไปในห้องรับแขกของบ้าน ซึ่งใช้เป็นที่นมัสการ ในทันทีเรจิน่ารู้สึกสบายใจอย่างประหลาด

ผู้คนในห้องนมัสการเอ่ยทักทายเรจิน่า และกิลเบอร์ตด้วยรอยยิ้มกว้าง และการสวมกอดอย่างอบอุ่น เรจิน่ามองเห็นว่า อัลวาโร อยู่ในกลุ่มที่ให้การต้อนรับด้วย และผู้อยู่ในห้องส่วนใหญ่เป็นครู และนักศึกษารายการเริ่มต้นด้วยการอธิษฐานของศาสตราจารย์ ต่อมาภรรยาของเขาเป็นผู้สอนพระคัมภีร์ หลังจากนั้นเป็นการตอบคำถาม มีคำถามหลายข้อที่เรจิน่าพบว่าหล่อนเองก็อยากทราบคำตอบเช่นกัน เรจิน่ายิ้มและฟังคำตอบอย่างสนใจ เรจิน่าชอบในความสนใจ และความจริงใจของกลุ่มมีต่อพระคัมภีร์ และต่อผู้มาร่วมใหม่ เช่นหล่อน และกิลเบอร์ต

หลังจากการศึกษาพระคัมภีร์ ศาสนาจารย์ยื่นประกาศว่าต่อจากนี้เขาจะทำการเทศนา กิลเบอร์ต และเรจิน่า ขอลากลับ ขณะกิลเบอร์ตกลับบ้านของเขา และเรจิน่าเดินทางต่อ.. ไปที่ชายหาด กิลเบอร์ต และ เร

จินา ไปร่วมศึกษาพระคัมภีร์ และหลังจากชั่วโมงการถามข้อข้องใจ และการตอบคำถามเสร็จ กิลเบอร์โต จะ
เอ่ยลา และเดินทางกลับบ้าน ขณะที่เรจินา เดินทางไปว่ายน้ำ เป็นอย่างนี้ติดต่อกันหลายวันสะบาโต

อยู่มาวันสะบาโตหนึ่ง เพื่อนใหม่คนหนึ่งได้เชื้อเชิญให้กิลเบอร์โต และเรจินา อยู่ต่อในชั่วโมงเทศนา
เพื่อนคนนั้นกล่าวว่า “ผมกำลังจะเทศน์ และผมจะมีความยินดีมาก หากคุณทั้งสองจะอยู่ฟังคำเทศนา” ทั้งกิล
เบอร์โต และเรจินา รู้สึกเกรงใจที่จะปฏิเสธ ดังนั้นพวกเขาอยู่ต่อ แต่ทั้งสองรู้สึกไม่สบายใจนักที่ต่างแต่งตัว
ไม่ค่อยเหมาะสมที่จะเข้าร่วมนมัสการพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ทั้งสองชอบคำเทศนาในวันนั้นและต่อจากวัน
วันสะบาโตนั้นเป็นต้นมา ทั้งกิลเบอร์โต และเรจินา อยู่ฟังในชั่วโมงเทศนาทุกวันสะบาโต

หนึ่งปีต่อมา กิลเบอร์โต ได้ถวายนใจของเขาแก่พระเยซูในพิธีบัพติศมา ส่วนเรจินายังคิดต่อต้าน
หล่อนวิตกว่าครอบครัวของหล่อน และเพื่อนๆที่ยังไม่เชื่อจะพูดอย่างไร? เรจินาจำได้ว่าผู้คนที่ทำงานพา
กันล้อเลียนอ้อว่าอย่างไร? เรจินาเองได้เติบโตขึ้นในครอบครัวคริสเตียนอีกนิกาย ที่นำคำสอนจากธรรม
นิยมประเพณีบางข้อมาปฏิบัติ ร่วมกับคำสอนในพระคัมภีร์... ส่วนคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ใช้หลักคำ
สอนพระจากพระคัมภีร์ทั้งหมด

สี่ปีผ่านไป เรจินาทราบว่าศิษยาภิบาลประจำสถานที่นมัสการในหมู่บ้านกำลังจะย้ายไปรับใช้ ณ
สถานที่อื่น.. ทันใดนั้นเรจินาได้โทรถึงเขา หล่อนมองเห็นว่าไม่มีเหตุผลอะไรที่จะเลื่อนการตัดสินใจ
ออกไป ตอนนี้หล่อนต้องการจะยืนยันขึ้นรับพระเยซูในที่สาธารณะ ด้วยการรับบัพติศมาสมาชิกในครอบครัว
และญาติบางคนไม่ยอมรับการตัดสินใจของเรจินา แต่หล่อนไม่คิดเสียใจ เรจินาได้กลายเป็นสมาชิกโบสถ์ที่
มีความกระตือรือร้น และเข้าร่วมกับกลุ่มเอื้อมแขนออกไปเพื่อช่วยผู้ที่มีความต้องการ ในเวลาต่อมา เรจินา
ได้ถูกเชิญให้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการของโบสถ์

เรจินา ขอบพระคุณพระเจ้าทุกวัน สำหรับเส้นทางแห่งความรักอันยาวไกล ที่พระเยซูทรงนำเสนอสู่
หล่อน เรจินากล่าวเป็นพยานว่า “วันนี้ฉันเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวแอ๊ดเวนตีส” เรจินา กล่าวเป็นพยาน
เพิ่มเติมว่า “ไม่ว่าจะเป็นเมื่อใด เมื่อมีโอกาส ฉันจะแบ่งปันพระเยซูในที่ทำงาน และในสถานที่อื่นทุกแห่ง
หน...เพราะว่าฉันเป็นภรรยาที่พระเจ้าทรงใช้ในการติดต่อกับคนอื่น ให้พวกเขารู้จักความรักอันยิ่งใหญ่ของ
พระเยซูคริสต์”

ขอบคุณพี่น้องในพระเยซูทุกท่าน สำหรับเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม เมื่อสามปีที่แล้วท่าน
ทั้งหลายได้ถวายช่วยให้ “โครงการ “การแบ่งปันพระเยซู” ให้กับเรา ซึ่งทางคริสตจักรได้นำไปซื้อบ้านหลัง
หนึ่งเพื่อใช้เป็นที่พักนมัสการ... ขอขอบคุณพี่น้องทุกท่านอีกครั้งหนึ่ง ที่เงินถวายในวันสะบาโตที่ 13 ของไตรมาส
นี้ (24 กันยายน 2022) จะนำไปสร้างโบสถ์ใหม่สี่หลังในประเทศบราซิล...ขอพระบิดาเจ้าทรงอวยพระพร
แต่ทุกท่าน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตวันที่ 10 กันยายน 2022

การค้นหาความจริง

เล่าโดย หลุยส์ และ คริส...ประเทศบราซิล

ในอะราหวังเป็นเวลานานแล้วว่า วันหนึ่งพี่ชายของหล่อนจะไปนมัสการกับหล่อนในโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในเมือง “โบร์ดาวสกี, ประเทศบราซิล ในอะรามองเห็นโอกาส เมื่อหลุยส์พี่ชาย และ คริส พี่สะใภ้ได้ลาออกจากโบสถ์เดิมของพวกเขา หลังจากมีความเห็นในหลักข้อเชื่อต่างกัน พี่ชาย และ พี่สะใภ้เริ่มค้นหาโบสถ์ที่สอนตามพระคัมภีร์เท่านั้น

ในอะรา นำหนังสือหลายเล่มของแอ๊ดเวนตีสไปให้พี่ชาย และ พี่สะใภ้ อ่าน หล่อนเสนอจะสอนหลักข้อเชื่อในพระคัมภีร์ให้ทั้งสอง แต่ดูเหมือนหลุยส์ พี่ชายไม่ค่อยสนใจ เขาพูดว่า “เป็นสิ่งที่แปลกมาก ที่ชาวแอ๊ดเวนตีสไม่รับประทานอาหารบางประเภท และพวกเขานมัสการในวันเสาร์ แทนที่จะเป็นวันอาทิตย์ แต่ คริส พี่สะใภ้มีความอยากรู้อยากเห็นที่จะทราบความหมายในพระธรรมวิวรณ์มากขึ้น โบสถ์เดิมของหล่อน และสามีไม่เคยเอ่ยถึงคำสอนในพระธรรมวิวรณ์เลย แต่หล่อนก็ไม่อยากศึกษาสิ่งใดที่สามีไม่ร่วมศึกษาด้วย

ในอะรา ไม่รู้สึกท้อถอย หล่อนบอกคริส พี่สะใภ้ว่า มีชั้นสอนพระคัมภีร์ในช่วงเวลาโรงเรียนวันสะบาโตที่โบสถ์ของหล่อน ในอะรา กล่าวเสริมว่า “เป็นสิ่งที่ดีจริง ที่จะมีการศึกษาเป็นกลุ่มก่อนชั่วโมงเทศนา” คริส พี่สะใภ้ชอบแนวคิดที่จะใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์ทุกสัปดาห์ในโบสถ์ หล่อนจินตนาการว่าหล่อนเองเข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ และมีโอกาสถามข้อข้องใจหลายข้อในชั้นเรียน แม้ว่าหล่อนจะไม่เคยย่างเท้าเข้าไปในโบสถ์ในวันสะบาโตเลย ความรักในโรงเรียนวันสะบาโตได้เริ่มเกิดขึ้นในจิตใจของหล่อน

ในอะรา ส่งเพลงคริสเตียนให้พี่ชาย และ พี่สะใภ้ ฟังผ่านมือถือ และได้ส่งแผ่น ดีวีดี เรื่องเทศนาของศาสตราจารย์แอ๊ดเวนตีส จากรายการ “ทีวี โนโว เท็มโป, ในภาษาโปรตุเกส ซึ่งเชื่อมต่อกับ “ทีวี ช่องทางแห่งความหวังนานาชาติ” ให้กับพี่ชาย และ พี่สะใภ้ เปิดฟัง อย่างไรก็ตามคริส แม้ไม่ต้องการเกิดความขัดแย้งกับสามีแต่หล่อนเปิดฟังเรื่องเทศนา ขณะที่สามีไปทำงาน

อยู่มาวันหนึ่งหลุยส์เกิดอุบัติเหตุรุนแรง เขาตกจากรถบรรทุกขณะกำลังทำงาน หลุยส์ถูกส่งไปโรงพยาบาลในทันที และต้องเข้ารับการผ่าตัด ในอะรา เฝ้าปลอบใจคริส พี่สะใภ้ ขณะที่รอฟังผลจากการผ่าตัด “ศิษยาภิบาลโบสถ์แอ๊ดเวนตีส และผู้เชื่อคนอื่นๆ ต่างอธิษฐานเพื่อหลุยส์” ในที่สุดแพทย์ที่ทำการผ่าตัดได้เดินออกจากห้องผ่าตัด และได้แจ้งให้ครอบครัว และญาติว่า “การผ่าตัดประสบความสำเร็จ.. แม้ศรัทธาจะได้รับการบาดเจ็บ แต่คนไข้จะหายเป็นปกติในเวลาไม่นาน !”

ในวันต่อมา คริสได้รับอนุญาตให้เยี่ยมสามีของหล่อนได้ สามีได้บอกกับคริสผู้เป็นภรรยาว่า “ไม่กินาที่ที่ผ่านมา ศิษยาภิบาลโบสถ์แอ๊ดเวนตีสได้มาเยี่ยม และได้เชิญฐานเพื่อเขา” ในอะรา เสนอจะสอนพระคัมภีร์ให้กับคริส ครึ่งนี้คริสยอมรับในเงื่อนไขที่ว่า อย่าให้สามีของหล่อนทราบในเรื่องนี้ หล่อนต้องการหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ในอะรา และคริสตกลงวันเวลาที่จะพบกัน เพื่อการศึกษาพระคัมภีร์ในครั้งแรก ขณะที่หลุยส์ออกไปทำงาน

ต่อมาคริสรู้สึกไม่สบายใจที่จะเก็บความลับไว้จากหลุยส์ คริสบอกกับหลุยส์ว่าหล่อนกำลังจะศึกษาพระคัมภีร์กับในอะรา ที่น่าแปลกคือหลุยส์ไม่บ่นว่าอะไร พอถึงวันนัดสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์ วันนั้นหลุยส์ได้โทรไปลางาน เพื่ออยู่บ้าน และร่วมศึกษาพระคัมภีร์พร้อมกับภรรยา

ตลอดสามเดือนที่ผ่านมา หลุยส์ และคริส ศึกษาหลักข้อเชื่อ 28 ข้อจากพระคัมภีร์ ขณะที่พวกเขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์มากขึ้น “ความคิดอคติ ซึ่งนำไปสู่การต่อต้าน คริสตจักรแอ๊ดเวนตีส” ได้สลายตัวไป ทั้งสามีและภรรยาได้มองเห็นว่า คริสตจักรแอ๊ดเวนตีสได้ปฏิบัติตามคำสอนของพระคัมภีร์ทุกอย่าง

คริส ได้รับบัพติศมาพร้อมกับลูกชายชื่อ “เอเสเกียล” และอีกหนึ่งปีต่อมาหลุยส์ และลูกสาวของพวกเขาชื่อ “ทามิ리스” ได้รับบัพติศมาพร้อมกัน ...ปัจจุบัน หลุยส์ และ คริสเป็นผู้นำในโรงเรียนวันสะบาโตในโบสถ์แอ๊ดเวนตีสในเมือง “โบร์คาวสกี” คำขวัญของแผนกโรงเรียนวันสะบาโตสะท้อนให้เห็นได้ในชีวิตครอบครัวของหลุยส์ และคริส ดังมีข้อความว่า “ครอบครัวของฉัน และตัวฉันรับใช้พระเจ้าด้วยความชื่นชมยินดี”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะนำไปสร้างโบสถ์แห่งใหม่ในเมือง “โบร์คาวสกี” ประเทศบราซิล เพื่อให้อีกหลายครอบครัวได้รับใช้พระเจ้าด้วยความยินดี...ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน สำหรับการวางแผนถวายทรัพย์อย่างมีใจกว้าง ในวันสะบาโตวันที่ 24 กันยายนปีนี้

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตวันที่ 17 กันยายน 2022

การฟังฟังในพระเจ้าเท่านั้น

เล่าโดย มาร์เซโล...ประเทศบราซิล

ทุกสิ่งดูเหมือนจะสมบูรณ์แบบ และอยู่ภายใต้การควบคุม หลังจากที่ มาร์เซโล ถวายดวงใจของเขาให้กับพระเยซูในประเทศบราซิล มาร์เซโลทำงานในโรงงานทอผ้าแห่งหนึ่ง ต่อมาเจ้าของได้เปลี่ยนทีมผู้บริหารชุดใหม่เข้ามาแทนที่ชุดเดิม และผู้บริหารชุดใหม่ได้ทำการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง และบางอย่างทำให้งานของมาร์เซโล ตั้งอยู่บนความเสี่ยง ผู้บริหารคนใหม่ลดชั่วโมงการทำงานของคนงานลงในช่วงวันของสัปดาห์ และลดเซชชั่วโมงการทำงานที่ขาดหายไปในวันเสาร์

มาร์เซโล ไม่มีความตั้งใจจะทำงานในวันสะบาโต เขาได้หยุดงานทุกวันสะบาโตตลอดมา ตั้งแต่เขาและภรรยาของเขาก็ “คลอเดีย” ได้เข้าร่วมกับโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส เมื่อสามปีก่อนมาร์เซโลพยายามพูดขอร้องผู้จัดการโรงงานแต่ไม่บังเกิดผล คนงานทั้งหมดถูกขอให้เซ็นตัสสัญญาเห็นด้วยกับตารางเวลาทำงานใหม่ มีเพียงมาร์เซโลคนเดียวที่ปฏิเสธที่จะเซ็นตัสสัญญา ความกลัวได้ท่วมท้นดวงใจของมาร์เซโล เมื่อมองไปในวันข้างหน้า เขามองไม่เห็นความแน่นอนใดๆ เขาคุ่นคิดอยู่เสมอว่า เขาอาจถูกไล่ออกวันใดวันหนึ่ง?... จะมีอะไรเกิดขึ้นกับเขาต่อไป?

แต่เขาตัดสินใจมอบถวายทุกสิ่งแด่พระเจ้า เขาขอให้พระเจ้าต่อสู้สงครามแทนเขา เมื่อได้ทำการตัดสินใจเช่นนั้น ความสงบได้เข้าครอบครองจิตใจของเขา เขาเชื่อมั่นว่า พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเขาเปลวไฟแห่งความทุกข์ยากทำให้มาร์เซโล รู้สึกร้อนใจยิ่งขึ้น เมื่อโรงงานทอผ้าที่เขาทำงานนำเอาตารางทำงานใหม่มาใช้ปฏิบัติ ระหว่างสัปดาห์แรก มาร์เซโลทำงานตามตารางเดิมจากวันจันทร์-วันศุกร์เหมือนคนงานคนอื่นๆ แต่ในวันเสาร์ หรือวันสะบาโต มาร์เซโล หยุดงาน และไปนมัสการที่โบสถ์ ขณะที่เพื่อนๆ ไปทำงานตามตารางทำงานใหม่

เมื่อเขากลับไปทำงานในวันจันทร์ เขารู้สึกประหลาดใจ ที่ผู้จัดการไม่เรียกเขาไปพบ เขาคงทำงานตามปกติ หลายวันผ่านไป และนี่ก็สงสัยจะมีอะไรเกิดขึ้นกับเขาในวันข้างหน้า .. ในวันจ่ายเงินประจำทุกสองสัปดาห์ เขาได้พบว่ารายได้ของเขาถูกตัดออกไปสองวัน คือสองวันเสาร์ที่เขาไม่ได้มาทำงานมาร์เซโลไม่ทราบว่าเขา และภรรยาจะมีชีวิตรอดได้อย่างไร สิ่งยุ่งยากซับซ้อนกำลังจะเกิดขึ้น เพราะตอนนี้ภรรยาของเขา กำลังตั้งครรภ์ เขาเองเพิ่งทราบเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา

เพื่อนคนงานคนหนึ่งกล่าวกับมาร์เซโลว่า “โรงงานแห่งนี้ไม่ใช่สถานที่ ที่เพื่อนจะทำงานได้อย่างสบายใจได้อีกต่อไป” อีกคนออกความเห็นที่... “ที่ผ่านมาก็ไม่ใช่คนขี้เกียจนี่นา”อีกคนกล่าวว่า “หรือว่าตอนนี้

แกเป็นบ้าไปแล้วหรือ?” เพื่อนอีกคนกล่าวท้าทายว่า “พวกเราก็อาจจะรู้เหมือนกันว่าพระเจ้าของนาย จะทำอะไรเพื่อนายได้บ้าง !” มาร์เซโล กล่าวอุทิศการตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการอธิษฐานสัญญากับพระเจ้าว่า ...ข้าพระองค์ขอให้ทุกสิ่งทุกอย่างตกอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ...หนึ่งเดือนผ่านไป มาร์เซโล และภรรยา ดำเนินชีวิต โดยความเชื่อมีสมาชิกบางคนให้การช่วยเหลือแบบฉุกเฉิน ญาติบางคนก็หยิบยื่นการช่วยเหลือ ให้ ขณะที่ช่วงการรัดเข็มขัดดำเนินต่อไป มาร์เซโล ยืนหยัดในการตัดสินใจของเขา เขายังสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเขา

หลังจากเวลาผ่านไปช่วงหนึ่ง เพื่อนร่วมงานของมาร์เซโลไม่ล้อเลียนเขาอีกต่อไป เพราะพวกเขาเห็นว่า มาร์เซโล มีความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าของเขา ขณะเดียวกันพวกเขามองเห็นว่ามาร์เซโลขยันขันแข็งในการทำงาน และมีความรับผิดชอบสูง ดังนั้นพวกเขามองหาทางช่วยมาร์เซโล วันหนึ่งพวกเขาเขียนคำร้องขึ้น และร่วมกันเซ็นชื่อขอร้องให้ฝ่ายบริหารอนุญาตให้มาร์เซโลหยุดงานในวันเสาร์ได้ โดยที่ไม่ตัดเงินเดือน ปรากฏว่าจดหมายร้องเรียนไม่ได้รับคำตอบ สองปีผ่านไป และพระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งมาร์เซโล และครอบครัวของเขา มาร์เซโลได้มองเห็นว่าถ้อยคำของผู้เขียนพระธรรมสดุดีได้สำเร็จสมจริง ถ้อยคำนั้นกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเคยเป็นหนุม และเดี๋ยวนี้แก่แล้ว แต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นคนชอบธรรมถูกทอดทิ้ง หรือลูกหลาน ของเขาขอทาน” (สดุดี 37:25)

พระเจ้าทรงให้เกียรติมาร์เซโล เพราะเขาถวายพระเกียรติแด่พระองค์ วันหนึ่งมาร์เซโล ได้รับจดหมาย ฉบับหนึ่งอย่างที่เขาไม่คาดฝันมาก่อน คณะผู้บริหารเขียน จดหมายถึงเขา มีข้อความว่า “พวกเราตระหนักว่า ได้ปฏิบัติต่อคุณ มาร์เซโลอย่างไม่เป็นธรรม ดังนั้นเราสัญญาจะจ่ายเงินเดือนที่หักไว้เดือนละสี่วันย้อนหลัง ตั้งแต่เดือนแรกที่หักไป อนึ่งคณะบริหารยอมรับสิทธิในการถือรักษาวันสะบาโตตามความเชื่อของคุณ...” มาร์เซโล และภรรยาของเขารู้สึกซาบซึ้ง และตื่นเต้นดีใจที่พระเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานของพวกเขา !

มาร์เซโล ทำงานกับโรงงานทอผ้าแห่งนั้นในอีก 14 ปีต่อมา เขากล่าวเป็นพยานว่า “ผมสามารถมั่นใจ ได้ว่าเป็นการคุ้มค่าที่จะรับใช้พระเจ้า ผมเชื่อว่าโดยพระคุณของพระเจ้า ผมสามารถประทับเครื่องหมายไว้ กับโรงงานทอผ้าที่ผมทำงาน คงจะมีผู้บริหารบางคน และเพื่อนร่วมงานอีกหลายคนที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ พระเจ้า และความสัตย์ซื่อผู้เชื่อ และพระเจ้าทรงประทานพรของพระองค์ ผ่านประสบการณ์ของผม... พวกเขาได้เห็นแล้วว่าพระเจ้าทรงสามารถทำอะไรได้บ้าง !”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในสะบาโตที่สิบสามของ ไตรมาสนี้ จะนำไปสร้างโบสถ์แห่งใหม่ในเมืองบ้าน เกิด ของ “มาร์เซโล” คือเมืองชื่อ “มาอูอะ” ประเทศบราซิล...ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน ที่ได้ วางแผนถวายอย่างมีใจกว้าง ในวันสะบาโตวันที่ 24 กันยายน ศกนี้

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อำนาจวันสะบาโตวันที่ 24 กันยายน 2022

การถวายเกียรติแด่พระเจ้าแห่งวันสะบาโต

เล่าโดย ฟิลิปเป...ประเทศบราซิล

ทั้งหมดเริ่มต้นในเกรดห้า เป็นครั้งแรกที่ฟิลิปเปถูกขอให้เข้าชั้นเรียนศาสนา ในโรงเรียนเอกชนในประเทศบราซิล คุณพ่อของฟิลิปเปได้เดินทางไปพบอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียน โดยอธิบายให้ท่านฟังว่าครอบครัวของพวกเขาเป็นเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส และขอผ่อนผันให้ฟิลิปเปไม่ต้องเข้าชั้นเรียนในวันเสาร์ อาจารย์ใหญ่มองเห็นปัญหาซับซ้อนกำลังรออยู่ในวันข้างหน้าสำหรับฟิลิปเป

อาจารย์กล่าวกับคุณพ่อของฟิลิปเปว่า “เขาจะเรียนสำเร็จชั้นมัธยมปลายได้อย่างไร โดยที่ไม่ต้องเข้าชั้นเรียนในวันเสาร์ ...เขากล่าวเสริมอีกว่า “ในชั้นมัธยมปลายมีชั้นหลายชั้นได้กำหนดไว้แล้วว่าต้องเรียนในวันเสาร์”...แล้วอาจารย์ใหญ่ถามคุณพ่อฟิลิปเปว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างทุกวันนี้ในรอบสัปดาห์มิใช่หรือ?” แต่อาจารย์ใหญ่ออกปากอนุญาตให้ฟิลิปเป ศึกษาบทเรียนวันสะบาโต และอ่านพระคัมภีร์ในห้องสมุดได้ ขณะที่เด็กนักเรียนคนอื่นๆ ในชั้นของเขา เข้าชั้นเรียนศาสนาในวันสะบาโต ฟิลิปเปเองรู้สึกไม่ค่อยสบายใจที่เขาต้องทำตัวแตกต่างจากคนอื่น ใจจริงเขาไม่ปรารถนาที่จะปรับตัวทำตามเพื่อน ในจิตใจของเด็กอย่างเขา เขาคิดว่า “ถ้าพระเจ้าสถิตย์ชื่อต่อท่าน “ดาเนียล และท่านโยเซฟ พระองค์จะทรงสถิตย์ชื่อต่อเขาเช่นกัน”

ชั้นเรียนที่ทำการสอนในวันสะบาโต เริ่มต้นในปีการศึกษาใหม่ในปีถัดมา ในตอนแรกมีชั้นในวันสะบาโตเพียงสองหรือสามชั้น ฟิลิปเปโคตรเรียนในชั้นเรียนต่างๆ แต่หลังชั้นเรียน เขาขออ่านบันทึกคำบรรยายหรือคำสอนของครู จากเพื่อนๆ ที่เข้าเรียน อย่างไรก็ดี ทางโรงเรียนให้การนับถือความเชื่อในศาสนาของฟิลิปเปจากการที่เขาเป็นคนขยัน และสัตย์ซื่อ...ในการสอบไล่ปลายปีทางโรงเรียนพยายามจัดตารางสอบในวันอื่นของสัปดาห์ และฟิลิปเปสอบผ่าน..ได้เลื่อนชั้นเหมือนเพื่อนๆ ในชั้นเรียน ฟิลิปเป เรียนสำเร็จชั้นระดับประถมศึกษา ทางโรงเรียนได้เรียกบิดา-มารดาของเขามาพบเพื่อพูดคุยเรื่องชั้นเรียนในวันสะบาโตในระดับมัธยมต้น และมัธยมปลายของโรงเรียน ซึ่งบิดา-มารดาของฟิลิปเป ได้ขอให้ทางโรงเรียนผ่อนผันให้ฟิลิปเปไม่ต้องเข้าชั้นเรียนในวันเสาร์ เหมือนชั้นระดับประถมที่ผ่านมา ...อาจารย์ใหญ่ตอบว่า วิชารเรียนในระดับมัธยมมีเนื้อหามากกว่าระดับประถม จึงผ่อนผันให้ไม่ได้ หลังจากนั้นเจ็ดปีอยู่ครู่หนึ่ง อาจารย์ใหญ่ได้ถามพ่อ-แม่ของฟิลิปเปว่า “พวกคุณแน่ใจว่า คุณต้องการให้ฟิลิปเปเรียนใน โรงเรียนนี้ต่อไปใช่ไหม?”

คุณพ่อของฟิลิปเป ตอบอาจารย์ใหญ่ว่า “ผมและภรรยาอยากให้ฟิลิปเปเรียนใน โรงเรียนแห่งนี้ เพราะผมเองเรียนจบชั้นมัธยมปลายในโรงเรียนแห่งนี้เช่นกัน” ฟิลิปเป ไม่เข้าชั้นเรียนในทุกชั้นที่สอนในวันสะบาโต บางครั้งฟิลิปเปต้องพบกับความยากลำบากเหมือนกัน เพราะมีหลายชั้นทำการสอนในวันเสาร์ และไม่มี

ทางที่เขาจะได้เข้าเรียนในวันอื่นของสัปดาห์เป็นการชดเชย ...แต่พระเจ้าทรงให้เกียรติเขา และเขาได้รับการเลื่อนชั้นสูงขึ้นทุกปีการศึกษา ในตอนแรกชั้นมัธยมปลาย เริ่มขึ้นในเวลา 13:30 – 20:40 น. ของวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ โดยบางครั้งมีชั้นเรียนหลายชั้นในรอบเช้าของวันต่างๆ แต่เมื่อใกล้จะสิ้นปีการศึกษา ทางโรงเรียนจัดให้มีชั้นเรียนสามชั้นในตอนเย็นวันศุกร์จาก 17:00 ถึง 20:00 น. และบางวันมีชั้นเรียนในเช้าวันเสาร์ หรือในบ่ายวันเสาร์ด้วย และชั้นเรียนในวันเสาร์เหล่านี้ ฟิลิปเป ไม่เคยเข้าเรียน รวมทั้งไม่เข้าเรียนทุกชั้นที่สอนในวันศุกร์หลังดวงอาทิตย์ตกดิน ขอบ พระคุณพระเจ้า ที่ทรงช่วยให้ฟิลิปเป เรียนสำเร็จชั้นมัธยมปลายพร้อมกับเพื่อนๆ ตอนนี่ถึงเวลาที่ฟิลิปเปจะต้องสอบเข้าเรียน “คณะแพทยศาสตร์” ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ความฝันฟิลิปเปคือการเป็นแพทย์ แต่ดูเหมือนโลกความฝันทั้งใบได้แตกออกเป็นชิ้นๆ เมื่อผลของการสอบบางวิชาเขาทำได้ต่ำกว่าเกณฑ์

ฟิลิปเป อธิษฐานต่อพระเจ้าด้วยการทูลว่า “พระบิดาเจ้า ข้าพระองค์สับสนต่อพระองค์เสมอ...เหตุใดพระองค์ไม่ทรงอวยพระพรให้ข้าพระองค์บ้าง?” คำอธิษฐานของฟิลิปเปบังเกิดผลในอีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา มหาวิทยาลัยได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรอบสอง และรายชื่อของฟิลิปเปอยู่อันดับต้นของผู้ประสบความสำเร็จในการสอบเข้า ฟิลิปเปได้ทราบในโอกาสต่อมาว่า “เรียงความของเขาได้คะแนนสูงสุด” ชั้นเรียนต่างๆที่มีการสอนในวันเสาร์ยังคงตามมาเป็นปัญหาให้กับฟิลิปเป ในปีสาม มีชั้นเรียนชั้นหนึ่งซึ่งจะต้องเข้าชั้นสี่ครั้งต่อสัปดาห์ ในจำนวนสี่ชั้น สองชั้นจะต้องเรียนในวันเสาร์ ก็เหมือนที่เคยทำมา ฟิลิปเปไม่เข้าชั้นในวันสะบาโต และอาจารย์ผู้สอนให้เขาตกในวิชานี้ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่อาจให้การช่วยเหลือเขาได้ อาจารย์คนนั้นกล่าวกับเขาว่า “คุณเรียนได้ดีมาก..ปัญหาก็คือคุณไม่เข้าชั้นในวันเสาร์...แล้วนี่จะคุณจะเรียนจบเป็นหม้อออกไปได้อย่างไร? งานอาชีพการแพทย์เรียกร้องอะไรจากคุณมากจริงๆ พวกเราก็ไม่อาจช่วยคุณได้..

แต่พระเจ้าทรงจัดการช่วยเหลือในวิธีที่ไม่อาจนึกฝันได้ เมื่อฟิลิปเปลงทะเบียนเรียนวิชาที่ไม่ผ่านซ้ำอีกครั้ง เขาได้พบว่ามึนนักศึกษาจำนวนเกือบครึ่งชั้นสอบไม่ผ่านวิชานั้นเมื่อเทอมที่แล้ว ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยได้เปิดชั้นสอนวิชาดังกล่าวซ้ำอีกรอบ ซึ่งในครั้งนี้อย่างไรก็ตามเป็นรอบเย็นที่ไม่อยู่ในช่วงวันสะบาโต จึงเป็นโอกาสของฟิลิปเปที่จะได้เข้าเรียนจากอาจารย์คนเดียวกัน (ที่เขาตกเพราะไม่ไปเรียนวันเสาร์) ผลปรากฏว่าเขาสอบผ่านอย่างลุล่วงในวิชาดังกล่าว

ในระหว่างการเรียนในมหาวิทยาลัย คงมีการพูดถึงชื่อฟิลิปเปกันในระหว่างพวกอาจารย์ ทั้งนี้เพราะฟิลิปเป ถูกถามเรื่องวันสะบาโตจากอาจารย์หลายท่าน และเมื่อได้รับการอธิบายในความเชื่อมั่นอย่างสัตย์ซื่อของฟิลิปเป อาจารย์เหล่านั้นต่างให้การนับถือในสัตย์ซื่อ และสิทธิเสรีภาพในการถือศาสนาส่วนบุคคลของเขา การสอบในวันเสาร์ยังคงตามฟิลิปเปมาอีก แม้หลังจากเขาเรียนสำเร็จแพทยศาสตรจากมหาวิทยาลัยแล้ว

นักศึกษาที่จบทุกคนจะต้องเข้าสอบเพื่อรับ “ใบประกอบโรคศิลป์” ซึ่งมีกำหนดสอบในวันเสาร์ ขอบคุณพระเจ้าที่คณะกรรมการสอบรับพิจารณาคำร้องขอของเขา และให้เขาสอบก่อนเพื่อนตามลำพังหนึ่งวัน อย่างไรก็ตามในสอบครั้งนั้น มีผู้สอบไม่ผ่านในการสอบครั้งแรกถึง 30 เปอร์เซนต์...ขณะในการสอบครั้งนั้นฟิลิปเปสอบผ่านได้คะแนนสูงสุดของประเทศบราซิล และครั้งต่อมา หลังจากทำงานเป็นแพทย์ทั่วไปได้สามปี ฟิลิปเปได้สมัครเข้าเรียนเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และเมื่อสำเร็จหลักสูตรภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติแล้วก็จะมีการสอบเพื่อรับใบประกอบโรคศิลป์เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง... การสอบก็ตกอยู่ในวันเสาร์อีกเช่นเคย..ขอบคุณพระเจ้าทางคณะกรรมการต่างได้ทราบปัญหาเรื่องวันเสาร์ของฟิลิปเปแล้ว และยินดีผ่อนผันให้เขาสอบในวันอื่น และเขาสอบผ่านได้คะแนนยอดเยี่ยมอีกครั้งหนึ่ง

ปัจจุบัน ฟิลิปเปทำงานเป็นศาสตราจารย์สอนนักศึกษาแพทยศาสตร์ในสถาบันแห่งเดียวกันที่เขาเป็นนักศึกษาแพทยศาสตร์เมื่อไม่กี่ปีก่อน วันหนึ่งอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยคนหนึ่งเล่าให้อาจารย์แพทย์ฟิลิปเปฟังขณะที่มีการประชุมของคณาจารย์ว่า มีนักศึกษาหญิงคนหนึ่งเป็นเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสกำลังศึกษาอยู่ในชั้นของเขา... เขาเอ่ยอย่างหนักใจว่า “ผมไม่ทราบว่านักศึกษาหญิงคนนั้นจะเรียนจบได้อย่างไร เมื่อไม่ยอมเข้าชั้นเรียนในวันเสาร์” อาจารย์แพทย์อาวุโสคนหนึ่งในที่ประชุมตอบคำถาม อาจารย์แพทย์หนุ่มที่เอ่ยถึงนักศึกษาหญิงแอ็ดเวนติส ในชั้นของเขา โดยได้แสดงท่าทางบอกใบ้ให้ถามอาจารย์แพทย์ฟิลิปเป ผู้ดำเนินชีวิตเป็นพยานว่าแม้ท่านจะไม่เข้าชั้นเรียนในวันเสาร์หลายชั้นในแต่ละปี.. ท่านสามารถศึกษาแพทยศาสตร์จบมาได้ได้อย่างไร?”

เรื่องราวของวันสะบาโต มีการเล่าทบทวนถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงช่วยให้ผ่าน ซึ่งได้เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า เหมือนกับที่พระเจ้าทรงช่วยอาจารย์ฟิลิปเปในข่าวต่างแดนของวันนี้ เมื่ออาจารย์ฟิลิปเปมีความสัจย์ซื่อ และพระเจ้าจะทรงช่วยนักศึกษาผู้สัจย์ซื่อทุกคน...และจะมีผู้เขียนเล่าประสบการณ์ของเขา หรือของหล่อนในข่าวต่างแดน เหมือนที่เราได้รับฟังในวันนี้เรื่อยไป....

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ คือในวันนี้ จะนำไปช่วยก่อสร้างโบสถ์ใหม่สี่หลังในประเทศบราซิล และ โบสถ์หลังหนึ่งจะสร้างขึ้นในเมืองซึ่งเป็นบ้านเกิดของอาจารย์แพทย์ฟิลิปเป เพื่อให้คนอีกมากมายสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งวันสะบาโต หนึ่งส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันนี้จะนำไปช่วยเปิดโบสถ์สี่แห่งในประเทศโบลิเวีย...ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านสำหรับการวางแผนที่จะถวายเงินเพื่อพันธกิจของพระเจ้าในประเทศบราซิล และประเทศโบลิเวีย...ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวของท่านด้วย...ในนามพระคริสต์เจ้า...อาเมน.

